
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 7

II Legislatura

Barcelona, 16 de juliol de 1984

SUMARI

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

C. PROJECTES DE LLEI

- Projecte de Llei de l'Institut Català de Finances (Reg. 581). 118
- Projecte de Llei de regulació del funcionament de les seccions de crèdit de les cooperatives (Reg. 582). 123
- Projecte de Llei de contractes d'integració (Reg. 583). 126

J. PREGUNTES

3. PREGUNTES A RESPONDRE PER ESCRIT

a) Preguntes que es formulen

- Pregunta al Consell Executiu sobre el cessament del Director de Televisió de Catalunya, formulada pel Diputat I. Sr. Xavier Garriga, del G.p. Popular (Reg. 585). 129
- Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre l'atac del cuc de la fusta als avellaners de Tarragona, formulada pel Diputat I. Sr. Emili Casals, del G.p. Popular (Reg. 609). 130
- Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social sobre una residència per a disminuïts psíquics a Tarragona, formulada pel Diputat I. Sr. Emili Casals, del G.p. Popular (Reg. 610). 130
- Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social sobre una plaça de metge a la Poble de Mafumet, formulada pel Diputat I. Sr. Emili Casals, del G.p. Popular (Reg. 611). 130

K. ALTRES PROCEDIMENTS

3. PROCEDIMENTS DAVANT EL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

- Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei de la Sindicatura de Comptes. Alegacions que formula el Parlament. 131

III. INFORMACIÓ

a) Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans de la Cambra

- Norma supletòria sobre la reconsideració d'acords de la Mesa. 135

c) Activitat parlamentària

- c.1) Reunions tingudes i qüestions tractades 135
- c.2) Relació de documents entrats a la Cambra 135

e) Règim interior

- Modificacions a la classificació de llocs de treball annexa als Estatuts de Règim i Govern Interior del Parlament. 138

h) Altres informacions

- Sentència del Tribunal Constitucional en el recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei de creació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya (Reg. 28-P). 138

IV. ÍNDEX DE TRAMITACIONS

143

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

C. PROJECTES DE LLEI

PROJECTE DE LLEI DE L'INSTITUT CATALÀ DE FINANCES

(Reg. 581)

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 4 de juliol de 1984, ha acordat de tramitar el Projecte de Llei de l'Institut Català de Finances (Reg. 581).

D'acord amb el que disposen els articles 92 i 93 del Reglament, s'ordena de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* el dit Projecte, i es fa avinent que les Il·lustres senyores Diputades, els Il·lustres senyors Diputats i els Grups parlamentaris disposen d'un termini de quinze dies hàbils, que finirà el dia 19 de setembre de 1984, per a presentar-hi esmenes.

Palau del Parlament, 5 de juliol de 1984

Miquel Coll i Alentorn
President del Parlament de Catalunya

A LA MESA DEL PARLAMENT

Macià Alavedra i Moner, Secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO: Que el Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en sessió celebrada el dia 21 de juny de 1984, va acordar presentar al Parlament el Projecte de Llei de l'Institut Català de Finances, tot mantenint el redactat aprovat en la seva sessió del dia 31 de gener de 1984 i que va ser publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament* núm. 182, de 20 de febrer de 1984.

I perquè consti i als efectes oportuns lliuro el present certificat, a Barcelona, el vint-i-sis de juny de mil nou cents vuitanta-quatre.

Macià Alavedra i Moner

PROJECTE DE LLEI DE L'INSTITUT CATALÀ DE FINANCES

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix, en el seu article 10.1, que, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat, correspon a la Generalitat de Catalunya el desenvolupament legislatiu i l'execució de l'ordenació del crèdit i la banca. Així mateix, determina, en el seu article 12.1, la competència exclusiva de la Generalitat sobre les matèries referents a les institucions de crèdit corporatiu, públic i territorial i Caixes d'estalvis, d'acord amb les bases i l'ordenació de l'activitat econòmica general i la política monetària de l'Estat.

La transcendència per a l'economia catalana de les competències assumides en aquesta matèria i la importància de la política de crèdit públic de la Generalitat aconsellen que aquestes funcions siguin encomanades a un Institut especialitzat, el qual esdevingui, d'una banda, l'instrument principal de la política de crèdit de la Generalitat, i, d'altra, el principal col·laborador de l'Administració en l'exercici d'aquelles competències.

La Constitució de l'Institut Català de Finances permetrà potenciar l'acció de la Generalitat en un àmbit d'influència directa sobre el foment de la plena ocupació i sobre el desenvolupament econòmic i social i aprofundir la tasca fins ara realitzada per l'Administració de la Generalitat.

Per tal que la funció atribuïda a l'Institut sigui més efectiva se l'ha dotat a més d'òrgans que afavoriran el diàleg amb el sistema econòmic i que permetran un coneixement més complet de l'economia de Catalunya.

La creació d'aquest nou instrument permet de donar al crèdit públic una flexibilitat que no li esqueia quan aquestes funcions eren exercides per l'Administració de la Generalitat i fa necessari coordinar aquesta Llei amb la de Finances Públiques de Catalunya, objectiu que també es contempla en l'articulat.

Capítol I

Naturalesa i règim jurídic

Article 1

1. En l'àmbit de la Generalitat de Catalunya es constitueix l'Institut Català de Finances, amb la finalitat de contribuir a l'exercici de les competències executives que l'Estatut d'Autonomia de Catalunya confereix a la Generalitat sobre el sistema financer i d'actuar com a instrument principal de la política de crèdit públic de la Generalitat.

2. L'Institut Català de Finances es constitueix com a Entitat Autònoma de tipus financer, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, i s'adscriu al Departament d'Economia i Finances.

Article 2

En l'exercici de les seves funcions, l'Institut Català de Finances haurà d'ajustar-se a les previsions de la Llei del Pressupost i a les directrius que en relació amb la política econòmica general li assenyali el Consell Executiu.

Article 3

1. L'actuació de l'Institut haurà de sotmetre's a les bases de l'ordenació de l'activitat econòmica general, de l'ordenació del crèdit i la banca, i a la política monetària de l'Estat.

2. Amb aquesta finalitat, l'Institut vetllarà per la coordinació de la seva activitat amb la dels òrgans i institucions estatals responsables de la política econòmica i monetària.

Article 4

1. Per al compliment de les seves funcions, l'Institut Català de Finances podrà utilitzar els instruments de Dret Públic i Privat que siguin adients, i celebrar convenis i concerts amb institucions públiques i privades, prèvies les autoritzacions que s'escaiguin.

2. Les operacions creditícies i d'aval que l'Institut celebri amb persones físiques i entitats privades se sotmetran a les normes del dret privat.

Article 5

El Departament d'Economia i Finances actuarà com a òrgan de comunicació entre el Consell Executiu i l'Institut. L'activitat d'aquest s'haurà de sotmetre a les instruccions que rebi de l'esmentat Departament, el qual aprovarà també les condicions a què hauran d'ajustar-se les operacions creditícies i d'aval que realitzi l'Institut.

Capítol II**Funcions****Article 6**

1. L'Institut Català de Finances dirigirà i coordinarà per mitjà de les instruccions oportunes l'activitat de les Institucions Públiques de Crèdit dependents de la Generalitat i controlarà llur gestió, elevant al Departament d'Economia i Finances les propostes i observacions que s'escaiguin.

2. Els pressupostos, memòries, balanços i comptes de resultats, així com les condicions a què s'hauran de sotmetre les operacions d'aquestes Entitats, seran informats per l'Institut.

Article 7

L'Institut Català de Finances portarà la representació de la Generalitat en qüestions financeres i creditícies davant l'Administració de l'Estat, el Banco de España i les institucions de Crèdit Oficial, sens perjudici de les competències del Consell Executiu, del Departament d'Economia i Finances i de les que, en matèries específiques, tinguin encomanades altres Entitats Autònomes de caràcter financer.

Article 8

Correspondrà a l'Institut Català de Finances proposar als òrgans competents el nomenament de les persones que hagin de portar la representació de la Generalitat de Catalunya en entitats financeres públiques i privades de qualsevol àmbit, llevat dels casos en què aquesta representació estigüés encomanada a un Departament o a una Entitat determinada.

Article 9

1. L'Institut prestarà els serveis de Tresoreria de la Generalitat que el Consell li encomani.

2. El Consell Executiu podrà autoritzar l'Institut a concedir bestretes de Tresoreria a la Generalitat i a les seves Entitats de caràcter públic, en les condicions que estableixi i per termini no superior a un any.

Article 10

1. L'Institut Català de Finances durà la gestió financera de les emissions de deute públic o títols similars de la Generalitat i de les seves Entitats Autònomes.

2. El Consell Executiu podrà demanar informe sobre l'oportunitat i condicions de les emissions de deute públic i sobre les condicions dels crèdits que concerta la Generalitat o les Entitats que en depenguin.

Article 11

L'Institut Català de Finances podrà concedir o instrumentar crèdits i avals en favor d'entitats autònomes i corporacions públiques i empreses públiques i privades, sempre que la concessió no correspongués, per raó de la destinació del crèdit, a l'objecte i funcions d'una altra entitat financera de caràcter públic, dependent de la Generalitat. La concessió d'aquests avals i crèdits haurà de fer-se dintre els límits que li autoritzi la Llei del Pressupost.

2. L'aval de la Generalitat en favor d'empreses privades es concedirà a través de l'Institut Català de Finances. Podrà consistir en primer aval per a operacions de crèdit concertades amb entitats de crèdit legalment establertes o en segon aval per a crèdits avalats per Societats de garantia recíproca. L'aval podrà prendre qualsevol de les formes previstes a les Lleis.

3. Els crèdits i avals que es concedeixin a les empreses privades hauran de destinar-se a la construcció de noves instal·lacions, a l'ampliació o modificació de les existents, a l'adquisició de maquinària o d'altres elements de producció o prestació de serveis, o a la construcció d'obres públiques, amb garantia, en aquest cas, de les certificacions lliurades per l'Administració. Quan s'hagin de destinar a altres finalitats caldrà l'autorització del Consell Executiu.

4. Cap aval individualitzat en favor d'empreses privades no podrà significar una quantia superior del 2% de la quantitat global autoritzada per a avalar en cada exercici.

5. Els beneficiaris del crèdit i dels avals que concedeixi l'Institut Català de Finances hauran de tenir fixat llur domicili social a Catalunya i exercir-hi llur activitat principal.

6. Correspon a l'Institut Català de Finances la tramitació dels expedients per a establir la conveniència del crèdit o aval, així com l'aprovació i la formalització.

Article 12

L'Institut Català de Finances podrà desenvolupar qualsevol altra activitat financera que li encomani el Consell Executiu, la finalitat de la qual sigui l'obtenció o l'aplicació de recursos que es destinin al finançament d'activitats beneficioses a l'economia de Catalunya. També podrà prendre participacions en altres empreses, prèvia autorització del Consell Executiu.

Article 13

1. L'Institut Català de Finances, ajustant-se a les instruccions del Departament d'Economia i Finances, exercirà les funcions inspectores que corresponguin a la Generalitat sobre els intermediaris financers. Aquestes funcions les exercirà directament o per mitjà de les entitats públiques de caràcter financer l'objecte de les quals tingui una relació més específica amb les Entitats destinatàries de la inspecció.

2. Així mateix, i en l'àmbit de competències de la Generalitat, podrà adreçar als intermediaris financers les instruccions i recomanacions que consideri escaients, donant compte al Departament d'Economia i Finances.

Article 14

El Consell Executiu, per Decret, determinarà els supòsits en els quals caldrà que l'Institut emeti informe previ a l'adopció dels actes d'aprovació o autorització que el Departament d'Economia i Finances hagi de prendre en relació amb els intermediaris financers.

Article 15

El Departament d'Economia i Finances podrà delegar en l'Institut les funcions que tingui atribuïdes en matèries relacionades amb el crèdit i els intermediaris financers. La delegació es farà per Ordre i es publicarà en el *Diari Oficial de la Generalitat*.

Article 16

L'Institut Català de Finances elaborarà els estudis i dictàmens que en matèria econòmica i financera li encomanin el Consell Executiu i els diferents Departaments, per conducte del Departament d'Economia i Finances.

Capítol III

Òrgans de govern

Article 17

Els òrgans de govern de l'Institut són la Junta de Govern i el Director General.

Article 18

1. La Junta de Govern es compondrà d'un mínim de sis vocals i un màxim de dotze.

2. Serà presidida pel Director General de l'Institut i en formaran part el Director General de Política Financera i el Director General de Pressupostos i Tresor.

3. La resta dels vocals seran designats pel Consell Executiu a proposta del Conseller d'Economia i Finances. Aquests darrers podran ésser lliurement remoguts pel Consell Executiu.

Article 19

Són competències de la Junta del Govern:

1. Elevar a l'aprovació del Consell Executiu, per conducte del Departament d'Economia i Finances, les directrius d'actuació de l'Institut.

2. Elevar a l'aprovació del Consell Executiu, pel mateix conducte, les propostes de Pressupost, i de la memòria, balanç i comptes de l'Entitat, i d'aplicació de resultats.

3. Proposar al Departament d'Economia i Finances l'aprovació de les condicions generals dels crèdits i avals que concedeixi l'Institut.

4. Aprovar els contractes i operacions que l'Institut celebri.

5. Decidir sobre l'exercici dels drets patrimonials i econòmics de l'Institut, les accions judicials que li corresponguin i el compliment de les seves obligacions.

6. Prendre acords sobre totes les qüestions relacionades amb l'organització, funcionament i relacions jurídiques de l'Institut, que no hagin estat especialment encomanades al Director General.

7. Conèixer i emetre opinió sobre la gestió del Director General.

8. Emetre els informes que li siguin demanats pel Consell Executiu o pels diferents Departaments, per conducte del d'Economia i Finances.

Article 20

El President de la Junta convocarà i presidirà les reunions i portarà la iniciativa dels temes que li hagin d'ésser sotmesos. El seu vot serà de qualitat.

Article 21

1. La Junta de Govern podrà constituir una o més Comissi-

ons Executives i delegar-hi totes o part de les competències que li corresponen d'acord amb els apartats 4 i 6 de l'article 19.

2. Així mateix, podrà delegar aquestes facultats en el Director General, qui haurà de donar compte de l'exercici de les funcions delegades.

Article 22

1. Els acords de la Junta de Govern i de les Comissions que es constitueixin hauran d'ésser reflectits en acta, que signarà el Secretari de l'Institut i el President de la Junta o de la respectiva Comissió.

2. El Secretari serà nomenat per la Junta d'entre els seus membres o d'entre els funcionaris de l'Institut o del Departament d'Economia i Finances. En aquests darrers casos, no tindrà vot en les deliberacions de la Junta o de les Comissions.

Article 23

1. El Director General serà nomenat pel Consell Executiu a proposta del Conseller d'Economia i Finances.

2. El seu mandat tindrà una durada de quatre anys i serà renovable. El Director General només podrà ésser rellevat del càrrec:

- a) A proposta del Conseller d'Economia i Finances, amb l'acord favorable de les dues terceres parts dels membres de la Junta de Govern.
- b) Per motius d'incompatibilitat legal.
- c) A petició pròpia.

Article 24

Correspon al Director General:

1. L'execució dels acords de la Junta de Govern.
2. La preparació i redacció dels documents a què es refereixen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 19.
3. La organització dels serveis de l'Institut, l'acceptació i acomiadament del personal i la proposta de llurs retribucions quan tingui caràcter laboral.
4. La representació judicial i extrajudicial de l'Institut, la qual exercirà d'acord amb les instruccions o delegacions rebudes de la Junta de Govern.
5. L'atorgament d'apoderament en favor de funcionaris de l'Institut o de terceres persones, dels quals donarà compte a la Junta de Govern.

Article 25

1. El Director General podrà sotmetre a l'aprovació de la Junta de Govern la designació i retribucions d'un o més Subdirectors Generals, amb les funcions que aquella acordi.

2. El nomenament de Subdirector General es farà per Ordre del Conseller d'Economia i Finances, a proposta de la Junta de Govern.

3. La durada del càrrec es correspondrà amb la del Director General que l'hagués proposat.

Article 26

Els càrrecs de Director i Subdirector General i Vocal de la Junta de Govern estaran subjectes al règim d'incompatibilitats establert per la legislació sobre la Banca Oficial.

Podran formar part de la Junta de Govern alts càrrecs de la Generalitat, els quals no tindran dret a retribució, amb excepció de les dietes que s'acordin.

Capítol IV

Del Consell Assessor

Article 27

1. El Consell Assessor de l'Institut Català de Finances estarà compost per un màxim de vint vocals que seran designats entre persones de reconeguda competència procedents del món financer, econòmic, social i universitari.

2. En formaran part, a més, el Conseller d'Economia i Finances, que en serà el President; el Director General de Política Financera; el Director General de Programació Econòmica; el Director General de l'Institut i un representant de l'Institut d'Investigacions Econòmiques.

3. El nomenament dels Vocals es farà pel Consell Executiu, a proposta del Conseller d'Economia i Finances. La durada del càrrec serà de quatre anys i podrà ésser renovat.

4. El Secretari, sense vot, serà el de la Junta de Govern.

5. El Consell Assessor podrà constituir comissions per a l'estudi de temes determinats.

Article 28

Correspon al Consell Assessor:

- a) Ésser informat de les línies generals de la política i activitats de l'Institut.
- b) Emetre informe sobre els resultats de la política de l'Institut i proposar al Consell Executiu i al Departament d'Economia i Finances i a la Junta de Govern els objectius i les directrius que consideri més adients per a l'economia de Catalunya.
- c) Informar a la Junta de Govern de les propostes de pressupost, memòria, balanç, comptes i aplicació de resultats que presenti el Director General.

Article 29

1. En el si del Consell Assessor es constituirà un Gabinet d'Estudis Econòmics i Financers.

2. El Conseller d'Economia i Finances nomenarà el Director del Gabinet a proposta del Consell Assessor. La durada d'a-

quest càrrec serà de quatre anys i podrà ésser renovat indefinidament.

3. El Consell Executiu podrà atribuir personalitat jurídica a aquest Gabinet i modificar la seva denominació.

Article 30

1. El Gabinet d'Estudis Econòmics i Financers actuarà com a suport de l'activitat del Consell Assessor.

2. També emetrà els informes que la Junta de Govern o el Director General li demanin.

3. En l'exercici de les seves funcions podrà proposar a la Junta de Govern la conclusió de convenis de col·laboració científica i tècnica amb Institucions universitàries i d'investigació.

Capítol V

De la informació estadística

Article 31

L'Institut, a través del Director General o del Director del Gabinet d'Estudis, podrà demanar a tots els intermediaris financers que operin a Catalunya, Cambres de Comerç i altres entitats o institucions que representin interessos generals de caràcter econòmic, la informació que sigui útil al coneixement estadístic de l'activitat econòmica de Catalunya, sens perjudici d'aquella altra que les esmentades institucions hagin de subministrar d'acord amb les disposicions legals o reglamentàries.

Capítol VI

Dels recursos

Article 32

Constituiran els recursos econòmics de l'Institut Català de Finances:

- a) La dotació inicial assignada pel Parlament.
- b) Les aportacions amb càrrec al Pressupost de la Generalitat.
- c) Els béns i valors que constitueixin el seu Patrimoni.
- d) Els productes i rendes que derivin del Patrimoni.
- e) Els excedents derivats de les seves operacions.
- f) Les emissions de títols de renda fixa que siguin autoritzats d'acord amb les disposicions que regulen aquesta matèria.
- g) Les aportacions d'altres institucions financeres, públiques o privades, que s'estableixin d'acord amb les Lleis o amb els convenis de finançaments o de col·laboració amb l'Institut.
- h) Els dipòsits que hi constitueixin altres Institucions Públiques.
- i) Qualsevol altres recursos que arbitri el Consell Executiu, atenent les funcions pròpies de l'Institut, d'acord amb les bases de l'ordenació general del crèdit i la banca, i amb l'ordenació de la política monetària de l'Estat.

Disposicions Finals

Primera

La dotació inicial de l'Institut Català de Finances és de dos mil milions de pessetes.

Segona

S'autoritza el Consell Executiu per tal d'habilitar el crèdit que sigui necessari per a atendre la despesa derivada de la dotació inicial de l'Institut. Aquesta major despesa es finançarà mitjançant la minoració d'altres crèdits consignats en el Pressupost o l'endeutament de la Generalitat. El Consell Executiu retrà compte a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost de les modificacions pressupostàries que acordi en virtut d'aquesta autorització així com, si s'escau, de l'endeutament.

Tercera

El Consell Executiu aprovarà el Reglament de l'Institut Català de Finances a proposta de la Junta de Govern.

Quarta

Queda dissolt el Consell Assessor del Crèdit, creat per Decret 111/1980, de 13 de juny.

Cinquena

L'article 65 de la Llei de Finances Públiques de Catalunya queda redactat de la següent manera:

« article 65.

»1. La Generalitat podrà avalar les operacions de crèdit que concedeixin les entitats de crèdit legalment establertes a entitats autònomes, corporacions locals i empreses públiques. L'import total dels avals a prestar en cada exercici es fixarà en la corresponent Llei del Pressupost de la Generalitat.

»2. El Departament d'Economia i Finances tramitarà el corresponent expedient per a establir la conveniència de l'aval. L'autorització correspondrà al Consell Executiu i l'execució al Conseller d'Economia i Finances o a l'autoritat en qui expressament delegui.

»3. La Intervenció fiscalitzarà les actuacions finançades amb crèdits avalats per la Generalitat per a conèixer en cada moment l'aplicació del crèdit. Trimestralment el Conseller d'Economia i Finances retrà compte davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost del Parlament de totes les incidències que s'hagin produït en la concessió, reducció i cancel·lació dels avals, i, si s'escau, dels riscos efectius a què la Generalitat hagi hagut de fer front directament en l'exercici de la seva funció d'avalador.»

Disposicions Transitòries**Primera**

El Consell Executiu, per Decret, determinarà la data en la qual l'Institut iniciarà les seves funcions.

Segona

1. En la data en la qual l'Institut comenci l'exercici de la seva activitat quedarà derogada la Disposició Transitòria Cinquena de la Llei 10/1982, de Finances Públiques de Catalunya. Les previsions de la Llei del Pressupost, en matèria de concessió d'aval de la Generalitat en favor d'empreses privades, s'entendran referides a l'Institut Català de Finances, a qui correspondrà el seu atorgament.

2. L'import dels avals que concedeixi, addicionats als que fins aquella data hagués atorgat el Consell Executiu, no podrà superar els límits establerts en la corresponent Llei del Pressupost.

Tercera

La modificació de l'article 65 de la llei de Finances Públiques entrarà en vigor en la data a què es refereix la Disposició Transitòria Primera.

Quarta

El Consell Executiu prendrà les disposicions adients per a adaptar l'actual procediment de concessió d'aval de la Generalitat a l'organització i funcions de l'Institut Català de Finances.

**PROJECTE DE LLEI DE REGULACIÓ DEL FUNCIONAMENT
DE LES SECCIONS DE CRÈDIT DE LES COOPERATIVES**

(Reg. 582)

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 4 de juliol de 1984, ha acordat de tramitar el Projecte de Llei de regulació del funcionament de les seccions de crèdit de les cooperatives (Reg. 582).

D'acord amb el que disposen els articles 92 i 93 del Reglament, s'ordena de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* el dit Projecte, i es fa avinent que les Il·lustres senyores Diputades, els Il·lustres senyors Diputats i els Grups parlamentaris disposen d'un termini de quinze dies hàbils, que finirà el dia 19 de setembre de 1984, per a presentar-hi esmenes.

Palau del Parlament, 5 de juliol de 1984

Miquel Coll i Alentorn
President del Parlament de Catalunya

A LA MESA DEL PARLAMENT

Macià Alavedra i Moner, Secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO: Que el Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en sessió celebrada el dia 21 de juny de 1984, va acordar presentar al Parlament el Projecte de Llei de Regulació del Funcionament de les Seccions de Crèdit de les Cooperatives, tot mantenint el redactat aprovat en la seva sessió del dia 8 de novembre de 1983 i que va ser publicat en el Butlletí Oficial

del Parlament, número 171, de 29 de desembre de 1983.

I perquè consti i als efectes oportuns, lliuro el present Certificat a Barcelona, a vint-i-sis de juny de mil nou-cents vuitanta-quatre.

Macià Alavedra i Moner

**PROJECTE DE LLEI DE REGULACIÓ
DEL FUNCIONAMENT DE LES
SECCIONS DE CRÈDIT
DE LES COOPERATIVES**

Preàmbul

El crèdit cooperatiu pot revestir dues modalitats diferents. D'una banda, les cooperatives de crèdit que tenen per finalitat exclusiva proveir les necessitats creditícies dels seus socis; per altra banda, les seccions de crèdit formades a l'interior d'una cooperativa per proveir les pròpies necessitats creditícies i les dels socis, tot fomentant l'estalvi d'aquests. A Catalunya, aquestes modalitats històricament només han tingut un desenvolupament de certa importància en el medi rural.

A partir de 1962, amb la reordenació del crèdit, es produí la constitució de diverses Caixes Rurals basades generalment en Seccions de Crèdit preexistents. Aquest procés es va accentuar a partir del Real Decreto 2860/78, de 3 de novembre, regulador de les Cooperatives de Crèdit i Caixes Rurals.

La regulació de les Seccions de Crèdit es basa a nivell estatal en el Real Decreto 2710/78, de 16 de novembre (reglament de

cooperatives), que en el seu article 102 limita les operacions d'aquestes al si de la pròpia cooperativa i els seus socis. Es constata que no hi ha altra normativa específica d'aquestes seccions a la legislació estatal.

El Parlament, exercint les competències assignades a la Generalitat de Catalunya per l'Estatut d'Autonomia en els seus articles 9.21, 25.2 i 26.1, aprovà la Llei 4/1983, de 9 de març, de Cooperatives de Catalunya. Però aquesta Llei no regulà el funcionament de les Seccions de Crèdit i instà el Consell Executiu a través de la Disposició Transitòria Primera perquè presentés al Parlament un Projecte de Llei específic, atesa la necessitat de la seva regulació.

El fet que algunes Seccions de Crèdit administren quantitats importants d'estalvi exigeix una atenció de l'Administració Pública per assegurar que l'aplicació d'aquests recursos es faci amb rigor i criteris de modernitat, sens perjudici que aquesta regulació s'adreci també al foment del moviment cooperatiu.

Per tots aquests motius ha promulgat la present Llei.

Part dispositiva

Capítol I

Disposicions generals

Article 1

Les Seccions de Crèdit de les Cooperatives subjectes a la Llei 4/1983 del Parlament de Catalunya, sense personalitat jurídica independent d'aquestes, han de limitar les seves operacions actives i passives al si de la pròpia Cooperativa i els seus socis. Exerciran les seves funcions dins l'àmbit territorial de Catalunya.

Article 2

Les Cooperatives amb Secció de Crèdit comunicaran, mitjançant el Consell Rector, la seva creació al Departament de Treball i s'ajustaran en el seu funcionament al que es prescriu en aquesta Llei i les normes que la desenvolupin. Les Seccions de Crèdit actualment existents es regiran per allò que estableix la Disposició Transitòria de la present Llei.

Article 3

El Departament de Treball portarà en una secció especial del Registre de Cooperatives el control administratiu de les Cooperatives amb Secció de Crèdit i comunicarà al Departament d'Economia i Finances les altes, baixes i altres modificacions que s'hi produeixin.

Article 4

Les Cooperatives amb Secció de Crèdit hauran de nomenar

un Director General. Aquest nomenament podrà recaure en un membre del Consell Rector especialment designat per a aquesta funció.

Capítol II

Regulació econòmica i financera

Article 5

El Consell Executiu, a proposta del Conseller d'Economia i Finances, podrà fixar una determinada proporció entre dipòsits dels socis i recursos propis de les Cooperatives. Aquesta proporció podrà ser variada en el curs del temps pel Consell Executiu en ordre a salvaguardar un adequat nivell de solvència de les Cooperatives amb Secció de Crèdit.

Article 6

1. Les Cooperatives podran invertir els recursos obtinguts a través de la Secció de Crèdit en activitats de la pròpia Cooperativa fins a un límit màxim del 30% d'aquests recursos. Cada utilització de fons que s'efectuï a la Cooperativa amb càrrec als recursos de la Secció de Crèdit serà objecte d'un acord del Consell Rector previ informe del Director, i caldrà establir-hi els interessos a imputar a favor de la Secció de Crèdit. L'acord constarà en acta.

2. Per superar el límit establert en el paràgraf anterior caldrà l'autorització expressa del Departament d'Economia i Finances que s'haurà de sol·licitar per petició motivada. Aquest Departament no podrà en cap cas autoritzar un límit superior al 50%.

3. Les Cooperatives amb Secció de Crèdit, dins els límits fixats en els apartats 1 i 2, només podran disposar d'un 15% dels recursos de la Secció per efectuar inversions d'immobilitzat.

Article 7

1. Les Cooperatives amb Secció de Crèdit podran efectuar préstecs als socis per a qualsevol finalitat, exceptuant les operacions destinades a inversions en sectors productius aliens a l'activitat de la Cooperativa. La concessió de cada préstec serà objecte d'un acord del Consell Rector previ informe del Director, i constarà en acta.

2. Sens perjudici de l'establert en l'article 6.1 anterior, les Cooperatives amb Secció de Crèdit no podran prestar més del 3% dels dipòsits a un sol soci o a un grup de socis que per la seva especial vinculació mútua constitueixin una unitat de risc. En el supòsit que la Cooperativa vulgui ultrapassar aquest límit haurà de sol·licitar-ho raonadament al Departament d'Economia i Finances.

3. El Consell Executiu, a proposta del Conseller d'Economia i Finances, podrà fixar l'import màxim dels recursos de les Seccions de Crèdit que aquestes podran destinar a préstecs amb termini superior a un any.

4. El nivell màxim de risc de firma que puguin assumir les Cooperatives amb Secció de Crèdit podrà ser regulat reglamentàriament pel Departament d'Economia i Finances.

5. El Departament d'Economia i Finances, per resolució motivada, podrà modificar o, fins i tot, revocar les autoritzacions concedides en virtut del que es disposa en aquest article i en l'immediatament anterior.

Article 8

S'assegurarà el control de la liquiditat de les Seccions de Crèdit de les Cooperatives per mitjà d'un coeficient de disponibilitats líquides que es determinarà reglamentàriament a proposta del Departament d'Economia i Finances, sense que això suposi en cap cas un instrument d'intervenció financera. Aquest coeficient no podrà ser mai superior al coeficient de caixa que en cada moment tingui establert el Banco de España per a les Cooperatives de Crèdit.

Article 9

1. S'autoritza el Consell Executiu de la Generalitat a crear per Decret un «Fons Cooperatiu de Garantia de les Seccions de Crèdit» el qual haurà de ser finançat per aportacions de les Cooperatives que voluntàriament s'hi adhireixin i per aportacions de la Generalitat i altres organismes públics. El seu funcionament quedarà regulat en el mateix Decret de creació.

2. El «Fons Cooperatiu de Garantia de les Seccions de Crèdit» tindrà per objecte assegurar els dipòsits dels socis a les Seccions de Crèdit de les Cooperatives que hi estiguin adherides, fins al límit que el seu òrgan superior de govern estableixi, així com realitzar totes aquelles actuacions que cregui necessàries per reforçar la solvència i millorar el funcionament de les Cooperatives amb Secció de Crèdit, en defensa dels interessos del propi Fons, i d'acord amb la legislació vigent.

3. El «Fons Cooperatiu de Garantia de les Seccions de Crèdit» tindrà, com a òrgan superior de govern, un Consell Rector format per un nombre paritari de vocals representants de les Cooperatives adherides i de l'administració pública. Entre els representants de l'administració, que seran nomenats pel Consell Executiu, figurarà forçosament un representant del Departament de Treball, un representant del Departament d'Economia i Finances i un representant del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Les Cooperatives adherides inclouran entre els seus representants almenys un membre del Consell Superior de la Cooperació. La presidència del Consell Rector correspondrà al representant del Departament d'Economia i Finances, que tindrà vot de qualitat en les deliberacions del Consell.

4. El patrimoni del «Fons Cooperatiu de Garantia de les Seccions de Crèdit» estarà dotat amb les aportacions anuals de les entitats que l'integrin. En primer lloc, amb càrrec al compte de resultats de les Cooperatives de Crèdit per l'import equivalent al tant per mil sobre els dipòsits que el Consell Rector determini, calculats al tancament del darrer exercici transcorregut. L'acord del Consell Rector haurà de comptar amb l'apro-

vació del Departament d'Economia i Finances. En segon lloc, per les aportacions de la Generalitat, que seran iguals a l'import aportat per les Cooperatives, i hauran de ser degudament consignades en el seu Pressupost.

5. En cas d'insolvència d'una Cooperativa amb Secció de Crèdit adherida al «Fons Cooperatiu de Garantia de les Seccions de Crèdit» aquest podrà optar, sense perjudici de prendre totes les mesures que la legislació li permeti, entre fer front al retorn de dipòsits fins a la xifra assegurada o efectuar els ajuts necessaris per retornar la viabilitat i solvència a la Cooperativa, i això sols en el cas que el cost dels ajuts sigui menor que el retorn de dipòsits.

6. La materialització del Fons i la seva administració quedaran encomanades a una institució de crèdit de la Generalitat.

Article 10

1. Les Cooperatives amb Secció de Crèdit faran constar de forma clara en els documents que expedixin a favor dels socis dipositants, el caràcter estrictament intern i cooperatiu d'aquesta modalitat d'estalvi i crèdit, reproduint de forma visible en la documentació el contingut de l'article 1er. d'aquesta Llei i, en general, la seva subjecció a les prescripcions de la mateixa. Així mateix les Cooperatives inclouran l'expressió «Secció de Crèdit» en qualsevol referència documental o pública que facin a aquesta secció.

2. Les Cooperatives amb Secció de Crèdit mantindran informats correntment als seus socis de les condicions econòmiques que apliquen a les operacions passives i actives, a més de la informació que cal donar obligatòriament a l'Assemblea General.

Article 11

1. Les Cooperatives amb Secció de Crèdit no podran en cap cas finançar pèrdues sofertes en el curs de la seva activitat econòmica amb càrrec als dipòsits dels socis. Aquests no tindran mai la consideració de recursos propis de la Cooperativa enfront de tercers, sinó que mantindran clarament el seu caràcter d'exigibilitat.

2. En qualsevol cas les Seccions de Crèdit de les Cooperatives tindran una gestió autònoma i els seus estats comptables s'elaboraran de forma independent.

3. S'autoritza el Consell Executiu perquè, a proposta del Departament d'Economia i Finances, determini reglamentàriament que l'aplicació obligatòria d'excedents de les Cooperatives, a efectuar segons l'article 59 de la Llei 4/1983 de 9 de març, s'ampliï, per a les Cooperatives amb Secció de Crèdit, amb un percentatge addicional no superior al 20% dels excedents imputables a l'esmentada Secció. Aquests recursos es destinaran a reserves per previsió de riscos d'insolvència relacionats exclusivament amb la Secció de Crèdit.

4. El Departament d'Economia i Finances podrà dictar disposicions per a la qualificació de les partides d'actiu, en ordre al llur grau de seguretat, i per a la seva cobertura amb fons addicionals de previsió per insolvències.

Article 12

Les Cooperatives amb Secció de Crèdit trametran al Departament d'Economia i Finances de la Generalitat les dades financeres i comptables de la Secció de Crèdit i del conjunt de la Cooperativa amb les característiques i periodicitat que aquest Departament estableixi.

Capítol III

De l'actuació inspectora i sancionadora

Article 13

1. El Departament d'Economia i Finances podrà establir l'obligació periòdica o puntual de les Cooperatives amb Secció de Crèdit d'efectuar auditories externes.

2. El Departament d'Economia i Finances podrà inspeccionar directament l'activitat de les Seccions de Crèdit de les Cooperatives, efectuant les investigacions que cregui necessàries, i demanarà la col·laboració del Departament de Treball quan la inspecció hagi d'estendre's a altres àmbits d'actuació de la Cooperativa.

3. La resolució sancionadora pel que fa referència a les matèries regulades per aquesta Llei es prendrà conjuntament pels Departaments de Treball i d'Economia i Finances en el marc dels articles 100 i 101 de la Llei 4/1983 de Cooperatives de Catalunya.

Disposició Transitòria

Les Cooperatives que en l'actualitat disposen de Secció de Crèdit hauran de comunicar-ho al Departament de Treball en el termini màxim de dos mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. Es determinaran reglamentàriament els terminis per ajustar el funcionament de les Seccions existents en l'actualitat al que està disposat en aquesta Llei, sens perjudici de la disposició transitòria segona de la Llei 4/1983.

Disposicions Finals**Primera**

A proposta del Departament de Treball i del Departament d'Economia i Finances el Consell Executiu de la Generalitat dictarà les normes de desenvolupament d'aquesta Llei.

Per a efectuar l'esmentat desenvolupament, el Consell Executiu i els Departaments competents consultaran el Consell Superior de la Cooperació en compliment del que disposa l'article 106 de la Llei 4/1983.

Segona

S'autoritza el Consell Executiu perquè a proposta del Departament d'Economia i Finances s'atorgui al «Fons Cooperatiu de Garantia de les Seccions de Crèdit» personalitat jurídica pròpia.

PROJECTE DE LLEI DE CONTRACTES D'INTEGRACIÓ

(Reg. 583)

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 4 de juliol de 1984, ha acordat de tramitar el Projecte de Llei de contractes d'integració (Reg. 583).

D'acord amb el que disposen els articles 92 i 93 del Reglament, s'ordena de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* el dit Projecte, i es fa avinent que les Il·lustres senyores Diputades, els Il·lustres senyors Diputats i els Grups parlamentaris disposen d'un termini de quinze dies hàbils, que finirà el dia 19 de setembre de 1984, per a presentar-hi esmenes.

Palau del Parlament, 5 de juliol de 1984

Miquel Coll i Alentorn
President del Parlament de Catalunya

A LA MESA DEL PARLAMENT

Macià Alavedra i Moner, Secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO: Que en la sessió del Consell Executiu celebrada el dia 28 de juny de 1984 es va prendre l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca s'aprova el projecte de Llei de Contractes d'Integració i s'autoritza l'esmentat Conseller per a presentar-lo al Parlament».

I perquè consti i als efectes oportuns lliuro el present Certificat a Barcelona, a vint-i-nou de juny de mil nou-cents vuitanta-quatre.

Macià Alavedra i Moner

PROJECTE DE LLEI DE CONTRACTES
D'INTEGRACIÓ

Exposició de motius

La Compilació del Dret Civil especial de Catalunya regula en el seu article 339 el contracte anomenat de soccita o socida, ja conegut en Dret Romà, mitjançant el qual una de les parts s'obliga a tenir cura del bestiar d'altri, repartint-se entre ells els fruits o els guanys; així com el de conloc i altres d'anàlegs, que se celebren a algunes comarques, que es basen en la col·laboració de les dues parts en la cria i la cria del bestiar, remetent-ne la regulació a les convencions atorgades i, en defecte d'aquestes, als usos i costums de les comarques corresponents.

Aquests contractes, que fins fa alguns anys no eren freqüents i gairebé solament s'aplicaven a les valls pirinenques, han assolit en els darrers temps un increment considerable, a través de fórmules que no requereixen la idea associativa, les quals abandonant el nom clàssic de contracte de soccita o socida, que encara conserven algunes legislacions, es qualifiquen de contractes d'integració, i les parts contractants s'anomenen integrador i integrat.

Aquesta modificació contractual és conseqüència dels canvis que hi ha hagut en els processos productius, els quals, en constant procés de superació, han permès que certes branques de la ramaderia assolissin el més alt nivell tecnològic i que el consumidor disposés d'una font de proteïnes animals en condicions econòmiques més favorables.

La complexitat del fenomen i la possibilitat que en alguns casos, sota l'aparença d'igualtat jurídica, es creïn desigualtats, conseqüència d'un dels contractants envers l'altre, aconsellen que es dicti una normativa orientadora i supletòria d'aquests contractes per tal de donar transparència a les relacions i seguretat a les parts interessades sense excés d'intervencionisme en un mercat lliure i fluid.

La relativa varietat de la contractació no fa possible reduir-la, per ara, a models estereotipats, si bé per tal d'estimular la forma escrita, es crea un Registre de Contractes d'Integració que es portarà al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya, i al qual tindran accés tant els integradors com els integrats. Encara que la inscripció no sigui obligatòria, constituirà un requisit indispensable per tal de gaudir dels beneficis en les actuacions de la Generalitat sobre els productes objecte del contracte.

Capítol I

Disposicions generals

Article 1

1. El contracte d'integració és un contracte civil que té per objecte l'obtenció, en col·laboració, de productes pecuaris per a la reproducció, cria o engreix.

2. En ell, una de les parts, anomenada integrador, s'obliga a procurar el bestiar, els subministraments necessaris a què fa referència aquesta Llei i la direcció tècnica de la producció,

mentre l'altra, anomenada integrat, s'obliga a facilitar els espais, les instal·lacions i els serveis necessaris per a la producció, a canvi d'una remuneració a satisfer pel primer al segon en relació amb la producció obtinguda.

Article 2

1. Els contractes que reuneixin les característiques esmentades a l'article anterior no perdran la qualitat de contractes d'integració encara que el mot emprat per a designar-los sigui un altre.

2. No són contractes d'integració aquells en què la remuneració de l'integrat consisteix en una quantitat fixa periòdica, independentment de la producció obtinguda.

Article 3

1. El contracte d'integració es regeix pels pactes convinguts entre les parts i pel costum de la localitat on radiqui la instal·lació de l'integrat, sempre que no siguin contraris a les normes imperatives contingudes en aquesta o en d'altres lleis, i supletòriament per les normes dispositives d'aquesta Llei i de la legislació general.

2. Són nuls, en tot cas, els pactes que facin participar a l'integrat en les pèrdues, en una proporció superior a la que li correspongui en els guanys.

Capítol II

Del Contracte d'Integració per a l'engreix de bestiar

Article 4

Quan el contracte d'integració té per objecte l'engreix de bestiar, es regeix per les normes del present Capítol.

Article 5

1. L'integrador és obligat a:
  - a) Entrar el bestiar en el temps convingut i retirar-lo tan aviat com acabi el període d'engreix.
  - b) Subministrar, amb caràcter exclusiu, el pinso necessari per a l'engreix.
  - c) Dur l'assessoria tècnico-sanitària de l'explotació.
  - d) Satisfer a l'integrat la retribució convinguda.
  - e) Efectuar les reposicions de bestiar convingudes.
  - f) Complir la normativa sanitària establerta o que s'estableixi.
  - g) Totes aquelles altres obligacions que es derivin del contracte i que persegueixin el bon funcionament de l'engreix.

Article 6

1. L'integrat és obligat a fer tot allò que calgui per a l'adequat engreix del bestiar, fins el moment que sigui retirat per l'integrador.

2. En especial, l'integrat és obligat a:

a) Tenir els espais i les instal·lacions en bon estat, en especial de funcionament, neteja i desinfecció.

b) Disposar de la mà d'obra necessària.

c) Seguir les normes d'alimentació, vacunació i medicació que li indiqui l'integrador.

d) Facilitar l'accés de l'integrador i dels seus tècnics a les instal·lacions.

e) Complir la normativa sanitària establerta o que s'estableixi.

f) Totes aquelles altres obligacions que es derivin del contracte i que persegueixen el bon funcionament de l'explotació.

Article 7

El contracte d'integració no perdre el seu caràcter si l'integrador facilita, a més, espais per a la pastura del bestiar.

Article 8

L'estimació del bestiar a l'inici del contracte no transferirà la propietat a l'integrat, el qual tindrà els caps de bestiar en qualitat de dipòsit mentre duri el contracte, sense que, en cap cas, pugui disposar o gravar pel seu compte qualsevol dels caps de bestiar, a excepció de manifestació expressa feta en sentit contrari en el contracte.

Article 9

1. Són per compte de l'integrador tots els pagaments de dret públic corresponents a la propietat del bestiar.

2. En canvi, són per compte de l'integrat els pagaments que corresponguin als espais i instal·lacions afectats a la producció, així com al personal que treballi a l'explotació.

Article 10

1. La retribució convinguda entre les parts, la pagarà l'integrador a l'integrat tan bon punt aquest retiri el bestiar, excepte en el cas que s'hagi acordat expressament una forma diferent de pagament.

2. A més a més, quan en un contracte que abasti més d'un engreix transcorri un període de temps superior al pactat o al normal segons el costum de la comarca, entre la retirada del bestiar i l'entrada del nou, l'integrat tindrà dret a una indemnització proporcional al valor de la superfície desocupada. No hi haurà dret a indemnització quan el període entre dos engreixos

consecutius s'allargui per raons sanitàries o per acord exprés d'ambdues parts.

Article 11

Si per cas fortuït o per altra causa de força major, morís o hagués de ser sacrificada una part del bestiar, per compensar a l'integrat se li abonarà la quantitat que li correspongui, d'acord amb el que s'ha estipulat o, en el seu defecte, segons el costum de la comarca, per raó dels animals morts o sacrificats, i proporcionalment al temps que ha tingut el bestiar, i quedaran a favor de l'integrador les indemnitzacions que aboni l'Administració per aquell concepte.

Article 12

Ultra les causes generals d'extinció de les obligacions, el contracte d'integració s'extingeix:

a) Pel fet d'haver arribat al terme establert en el contracte o, en defecte d'aquest, un cop acabat l'engreix en curs.

b) En cas de defunció o d'extinció de qualsevol de les dues parts contractants, un cop acabat l'engreix en curs, encara que no hagi transcorregut el termini inicialment pactat, llevat d'acord entre aquell dels dos contractants que sobrevisqui i els successors del premort.

Article 13

Si la durada del contracte no s'estableix per períodes d'engreix sinó per un termini fix i en vèncer aquest hi ha un engreix en curs, no s'estingeix el contracte fins a l'acabament del període corresponent.

Capítol III**D'altres variants del contracte****Article 14**

Quan el contracte d'integració té per objecte l'obtenció de cries o d'altres productes pecuaris, la retribució de l'integrat pot consistir en l'adquisició, al final del període, de la propietat d'una part de la producció, en una participació en el preu de venda o en una quantitat per unitat de producte.

Article 15

A aquesta variant del contracte d'integració i, en general, a les altres no contemplades expressament en aquesta Llei, s'aplicaran, en el que sigui adient, les normes contingudes en el Capítol II.

Capítol IV

**De la inscripció dels contractes
d'integració****Article 16**

1. Els documents públics o privats en què constin els contractes d'integració es podran presentar al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per a llur inscripció en el Registre de Contractes d'Integració que es durà, amb caràcter i

efectes merament administratius, a l'esmentat Departament.

2. Per a obtenir els beneficis que concedeix l'Administració, en relació amb l'activitat objecte de contracte d'integració, serà requisit necessari que el contracte estigui registrat.

Disposició Final

El Govern de la Generalitat de Catalunya desenvoluparà per reglament el contingut d'aquesta Llei.

J. PREGUNTES**3. PREGUNTES A RESPONDRE PER ESCRIT****a) Preguntes que es formulen****PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT**

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 4 de juliol de 1984, d'acord amb l'article 127 del Reglament, ha admès a tràmit les preguntes tot seguit especificades, per a les quals es demanava resposta per escrit.

— Pregunta al Consell Executiu sobre el cessament del Director de Televisió de Catalunya, formulada pel Diputat I. Sr. Xavier Garriga, del Grup parlamentari Popular (Reg. 585).

— Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre l'atac del cuc de la fusta als avellaners de Tarragona, formulada pel Diputat I. Sr. Emili Casals, del Grup parlamentari Popular (Reg. 609).

— Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social sobre una residència per a disminuïts psíquics a Tarragona, formulada pel Diputat I. Sr. Emili Casals, del Grup parlamentari Popular (Reg. 610).

— Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social sobre una plaça de metge a la Pobla de Mafumet, formulada pel Diputat I. Sr. Emili Casals, del Grup parlamentari Popular (Reg. 611).

Per donar compliment a allò que estableix l'article 89.2 del Reglament, s'ordena de publicar aquestes preguntes en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*.

Palau del Parlament, 5 de juliol de 1984

Miquel Coll i Alentorn
President del Parlament de Catalunya

**PREGUNTA AL CONSELL EXECUTIU
SOBRE EL CESSAMENT DEL DIRECTOR
DE TELEVISIÓ DE CATALUNYA**

FORMULADA PEL DIPUTAT I. SR.
XAVIER GARRIGA, DEL GRUP PARLAMENTARI
POPULAR (Reg. 585)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Xavier Garriga i Jové, Diputat del Grup parlamentari Popular, d'acord amb allò que preveu el Reglament de la Cambra en els seus articles 127 i 128, formula la pregunta següent al Consell Executiu, per tal que sigui contestada per escrit:

Recentment ha estat cessat el Sr. Alfons Quintà, Director de TV3. Per informacions aparegudes en diversos mitjans de comunicació, sembla que ha rebut una indemnització, per aquest cessament, d'una alta quantitat.

Interessa al Diputat que sotasigna:

1. Conèixer el contracte subscrit al seu dia per la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió amb el Sr. Alfons Quintà.

2. Ésser informat de la quantitat total rebuda pel dit Sr. Alfons Quintà amb motiu del seu cessament.

Palau del Parlament, 29 de juny de 1984

Xavier Garriga i Jové
Diputat

**PREGUNTA A L'H. SR. CONSELLER
D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA
SOBRE L'ATAAC DEL CUC DE LA FUSTA
ALS AVELLANERS DE TARRAGONA**

FORMULADA PEL DIPUTAT I. SR.
EMILI CASALS, DEL GRUP PARLAMENTARI
POPULAR (Reg. 609)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Emili Casals i Parral, Diputat del Grup parlamentari Popular, fent ús d'allò que disposen els articles 127 i 128 del Reglament de la Cambra, formula la següent pregunta al Conseller d'Agricultura, per tal que sigui contestada per escrit.

Els avellaners de les comarques de Tarragona es veuen molt afectats per l'ataac del «cuc de la fusta» o «saucena pirina dels avellaners». L'any passat, la Delegació d'Agricultura de la Generalitat va fer, amb resultats molt positius, un tractament aeri contra aquesta plaga i es demostrà la necessitat de tornar-lo a fer aquest any per mantenir aquesta lluita, ja que deixar-ho seria molt negatiu i lamentable.

Interessa a aquest Diputat saber:

Té previst l'Honorable Conseller d'Agricultura repetir el tractament aeri contra l'ataac del «cuc de la fusta» als avellaners de Tarragona enguany, tal com es va fer l'any passat?

Palau del Parlament, 3 de juliol de 1984

Emili Casals

**PREGUNTA A L'H. SR. CONSELLER
DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL
SOBRE UNA RESIDÈNCIA
PER A DISMINUÏTS PSÍQUICS
A TARRAGONA**

FORMULADA PEL DIPUTAT I. SR.
EMILI CASALS, DEL GRUP PARLAMENTARI
POPULAR (Reg. 610)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Emili Casals i Parral, Diputat del Grup parlamentari Popular, fent ús d'allò que disposen els articles 127 i 128 del Reglament de la Cambra, formula la pregunta següent al Conseller de Sanitat per tal que sigui contestada per escrit.

L'Associació provincial tarragonina de famílies amb nens i adults subnormals ASTAFANIAS de Tarragona, el 22 de juliol de 1983 formalitzà una escriptura pública de cessió per part de l'Arquebisbat de Tarragona d'un edifici emplaçat al

carrer d'August núm. 23 de Tarragona, per tal de convertir-lo, mitjançant les obres adients, en Residència per a disminuïts psíquics.

ASTAFANIAS, el 15 de juliol de 1983, va presentar a l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials una Sollicitud de subvenció per a les esmentades obres, per un import de 23.429.682 (Vint-i-tres milions quatre-centes vint-i-nou mil sis-centes vintanta-dues) pessetes.

A l'escriptura de cessió es contemplava un termini d'un any per a assolir la subvenció que ha de permetre d'adequar l'esmentat edifici com a residència de disminuïts psíquics i adults.

Interessa al Diputat que sotasigna saber:

Quines són les mesures que preveu l'Honorable Conseller de Sanitat a fi que aquesta obra pugui ser portada a bon terme?

Palau del Parlament, 3 de juliol de 1984

Emili Casals

**PREGUNTA A L'H SR. CONSELLER
DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL
SOBRE UNA PLAÇA DE METGE
A LA POBLA DE MAFUMET**

FORMULADA PEL DIPUTAT I. SR.
EMILI CASALS, DEL GRUP PARLAMENTARI
POPULAR (Reg. 611)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Emili Casals i Parral, Diputat del Grup parlamentari Popular, fent ús d'allò que disposen els articles 127 i 128 del Reglament de la Cambra, formula la següent pregunta a l'Honorable Conseller de Sanitat per tal que sigui contestada per escrit:

A la Poble de Mafumet, important localitat de la comarca del Tarragonès que té a les seves rodalies tot el gran complex de la indústria petroleo-química, inclosa la refinaria d'Empetrol, no té plaça de metge, tot i que fa més de dos anys que per part del seu Ajuntament la té sollicitada als organismes competents.

Interessa al Diputat saber:

Té previst l'Honorable Conseller de Sanitat cobrir aquesta plaça de metge i en quin termini es farà?

Palau del Parlament, 3 de juliol de 1984

Emili Casals

K. ALTRES PROCEDIMENTS

3. PROCEDIMENTS DAVANT EL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

RECURS D'INCONSTITUCIONALITAT INTERPOSAT PEL GOVERN DE L'ESTAT
CONTRA LA LLEI DE LA SINDICATURA DE COMPTES

ALLEGACIONS QUE FORMULA EL PARLAMENT

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

D'acord amb l'article 89.2 s'ordena de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* les alegacions que el President del Parlament, en compliment de l'acord de la Mesa del Parlament del dia 21 de juny de 1984, formula davant el Tribunal Constitucional en relació amb el recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei de la Sindicatura de Comptes.

Palau del Parlament, 29 de juny de 1984

Miquel Coll i Alentorn
President del Parlament de Catalunya

AL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL EN PLENO

El M.H. Sr. Miquel Coll i Alentorn, Presidente del Parlamento de Cataluña, se persona en el Recurso de Inconstitucionalidad número 426/84 iniciado por el abogado del Estado en representación del Presidente del Gobierno, contra los artículos 2.2, 5 b) y 9.1 de la Ley 6/1984 del Parlamento de Cataluña, de Sindicatura de Cuentas. Se acompaña certificación del acuerdo adoptado por la Mesa del Parlamento en sesión celebrada el día 21 de junio de 1984, y formula las siguientes:

ALEGACIONES

I

En primer lugar en el recurso se impugna el artículo 2.2 mediante una argumentación casi telegráfica aduciendo que el citado precepto atribuye a la Sindicatura una competencia de carácter procesal que vulnera el artículo 149.1.5 de la Constitución, lo cual es además contrario a la naturaleza de la Sindicatura cuya finalidad no es la jurisdiccional.

El tema de si la Sindicatura de Cuentas puede ejercer o no funciones jurisdiccionales no es nuevo, se planteó ya incluso en el debate de la Ley Orgánica del Tribunal de Cuentas en el Congreso de los Diputados a raíz de la introducción de una enmienda en el proyecto inicial que dejó redactado el artículo 1 de dicha Ley tal como luego se aprobó. Concretamente el apartado 2 del citado artículo 1 dice: «Es único en su orden y extiende su jurisdicción a todo el territorio nacional sin perjuicio de los órganos fiscalizadores de cuentas que para las Comunidades Autónomas puedan prever sus estatutos». Algunos Diputados del Congreso interpretaban que este «sin perjuicio», referido a la jurisdicción del Tribunal, como un reconocimiento de que estos órganos fiscalizadores de las Comunidades

Autónomas también pueden tener jurisdicción (ver Diario de Sesiones del Congreso, núm, 216, página 12746, correspondiente a la sesión del 23 de febrero de 1982).

Pero no vamos ahora a discutir si este apartado 2 del artículo 1 reconoce o no la jurisdicción de la Sindicatura de Cuentas, limitémonos al artículo impugnado y a los motivos de su impugnación. Se dice que atribuye a la Sindicatura carácter procesal y que ello vulnera el artículo 149.1.5 de la Constitución, el cual atribuye competencia exclusiva al Estado en administración de justicia. La simple lectura del precepto impugnado basta para darse cuenta de que no interfiere absolutamente para nada en la administración de justicia, y no es necesario argumentar más en este sentido.

Por otra parte su lectura atenta nos descubre que en definitiva lo único que dice este artículo 2.2 es que la responsabilidad contable será ejercida de acuerdo con lo que establece el artículo 1, y si leemos el artículo 1, a este respecto textualmente dispone lo siguiente: «La Sindicatura de Cuentas podrá actuar por delegación del Tribunal de Cuentas de acuerdo con lo previsto en la Ley Orgánica 2/82, de 12 de mayo». Recordemos que el artículo 26.3 de la citada Ley Orgánica 2/82 establece: «En las Comunidades Autónomas cuyos Estatutos hayan establecido órganos propios de fiscalización, el Tribunal podrá delegar en éstos la instrucción de los procedimientos jurisdiccionales para el enjuiciamiento de la responsabilidad contable en que incurran quienes tengan a su cargo el manejo de cuadales o efectos públicos».

Es decir, el artículo 2.2 no hace otra cosa que remitirse al artículo 1, y el artículo 1 a su vez únicamente recoge una posibilidad prevista en la Ley Orgánica 2/82. En todo caso el precepto anticonstitucional sería el artículo 26.3 de la Ley 2/82, y como ello no es así tampoco es anticonstitucional el 2.2 de la Ley ahora impugnada, pues, repetimos, lo único que hace es recoger lo que estableció una Ley Orgánica del Estado.

II

La segunda alegación va dirigida a los artículos 5 b) y 9.1, ambos por la misma causa. Las Corporaciones Locales. Se alega por el representante del Gobierno Central que la Sindicatura de Cuentas nace al amparo del artículo 42 del Estatuto de Autonomía donde únicamente se mencionan las cuentas de la Generalidad y no las de las Corporaciones Locales, y que de acuerdo con los artículos 136 i 153 d) de la Constitución el único órgano fiscalizador de dichas cuentas de las Corporaciones Locales es el Tribunal de Cuentas (la alusión al artículo 153 d) debe ser un error puesto que éste hace referencia a las Comunidades Autónomas, no a las Corporaciones Locales, y según el propio recurrente argumenta en su alegación III, no

puede aceptarse el carácter intracomunitario de la administración local).

Entendemos que en este planteamiento hay un error inicial consistente en entender que la Sindicatura de Cuentas puede hacer única y exclusivamente lo que diga el artículo 42 del Estatuto de Autonomía. La Sindicatura de Cuentas, como órgano de la Generalidad, puede hacer todo aquello que la Generalidad le atribuya y que sea competencia de la Generalidad, y estas competencias se encuentran en diversos artículos del Estatuto de Autonomía y de la Constitución, no únicamente en el 42. El artículo 48, por ejemplo, atribuye a la Generalidad la tutela financiera sobre las entidades locales, respetando la autonomía que les reconocen los artículos 140 y 142 de la Constitución y de acuerdo con el artículo 9.8 del propio Estatuto, que por su parte atribuye competencia exclusiva a la Generalidad en materia de régimen local, sin perjuicio de lo que dispone el artículo 149.1.18 de la Constitución (Bases del régimen jurídico de las administraciones públicas).

Por tanto, entendemos que una Ley del Parlamento de Cataluña puede conceder atribuciones en materia de tutela financiera de las Corporaciones Locales a la Sindicatura de Cuentas únicamente con dos límites; por un lado la autonomía local, y por otro las bases de régimen jurídico de las administraciones públicas.

Por su parte la Generalidad ha asumido ya competencias en materia de tutela financiera, pues el Decreto 328/80, de 11 de septiembre, dispone en su artículo único que quedan asumidas por el Gobierno de la Generalidad de Cataluña las competencias que la legislación vigente atribuye a la administración central del Estado en materia de tutela financiera sobre las entidades locales en los términos establecidos en el artículo 48.1 del Estatuto de Autonomía. Son numerosos los decretos y órdenes dictados por la Generalidad en esta materia, e incluso por el propio Estado, como el Real-Decreto 329/81, de 16 de enero, sobre traspaso a la Generalidad de las unidades básicas de administración local. Son innumerables, y no vamos a relacionarlas ahora aquí, las normas emanadas de la Generalidad en esta materia sin que hayan sido impugnadas ante el Tribunal Constitucional. Por otra parte el propio Tribunal ha reconocido estas competencias a la Generalidad, como por ejemplo en la sentencia 56/83, de 28 de junio, en la que se reconoce la titularidad de la competencia a la Generalidad para autorizar a un ayuntamiento a conceder un aval a una empresa concesionaria para un préstamo bancario, al tiempo que se anula la Resolución del Ministerio de Hacienda del 26 de enero de 1982 que autorizó la expresada operación. Dice la sentencia en su fundamento jurídico cuarto: «ésta es la interpretación que debe darse al artículo 48.1, completada por el artículo 9.8, los dos del Estatuto, y dentro de la previsión constitucional del artículo 149.1.18, interpretación de la que fluye que a Cataluña, respetando las bases, corresponde una potestad legislativa, y por supuesto reglamentaria y de ejecución».

Establecida sin lugar a dudas la competencia de la Generalidad en materia de tutela financiera, así como sus límites, veamos ahora si los preceptos impugnados pueden considerarse que desarrollan esta competencia y si rebasan sus límites.

El artículo 5.b) incluye dentro del sector público de Cataluña a los efectos de esta Ley, a las Corporaciones Locales y sus or-

ganismos autónomos, y respecto a este sector público la Sindicatura ejerce las funciones previstas en el artículo 2.1 que en resumen son las de fiscalizar la actuación económico-financiera de dicho sector, y esta fiscalización según el artículo 6 se ejerce mediante informes o memorias. Es decir que, en definitiva, respecto a las Corporaciones Locales su fiscalización acaba en un informe o memoria del cual se da traslado al Parlamento, pero sin que el Parlamento se pronuncie sobre su contenido, ya que según el artículo 7 cuando el informe o memoria se refiera a Corporaciones Locales o entidades de ellas dependientes, serán los propios órganos competentes de las Corporaciones Locales quienes entiendan de las propuestas contenidas en la memoria. Por su parte el artículo 9 únicamente establece la obligación de que las Corporaciones Locales rindan sus cuentas a la Sindicatura, la cual formará y unirá la cuenta de las Corporaciones Locales que será conocida por el Parlamento. Nótese que la Ley dice «será conocida», no dice que será aprobada, pues el legislador era consciente de que no es el Parlamento de Cataluña ni la Sindicatura quien debe aprobar las cuentas de los entes locales.

La tutela administrativa debe definirse, nos dice el profesor Entrena Cuesta, como el conjunto de facultades de control otorgadas con carácter limitado por el derecho positivo a un ente público sobre los entes descentralizados que de él dependen, para velar por la legalidad de los actos de tales entes y su adecuación a aquel sector del interés público de la competencia del ente tutelante. Por su parte, afirma García Trevijano, que esta tutela supone examinar algo y su finalidad no es tanto favorecer y ayudar al tutelado (como ocurre en la tutela civil), como defender el interés general que en ese caso concreto está siendo alcanzado por un ente actuante. Se ha definido el control -ya sea jerárquico, ya tutelar- como la posibilidad de examinar e investigar con fines de reparación o de prevención, y en vista de un cierto interés confiado a su cargo, la actuación ajena. Cuando el control es interorgánico hablaremos de jerarquía, y cuando es intersubjetivo, de tutela propiamente dicha.

Vemos pues como la tutela implica un cierto control y una revisión. Hay muchas formas de ejercer la tutela, autorización previa, aprobación, simple comunicación, etc. En este caso se ha optado por la más suave de las formas de ejercer la tutela, es decir la simple comunicación a posteriori, y tratándose de tutela financiera obviamente lo que debe comunicarse es la cuenta general que es donde se refleja toda la actuación financiera de la Corporación Local durante el ejercicio. Queda pues claro que el conocimiento de la cuenta general y la emisión de informes o memorias proponiendo mejoras de las que debe entender la propia corporación local, entra perfectamente en el campo de la tutela financiera.

Por otra parte no vulnera en absoluto la autonomía local pues autonomía quiere decir facultad de autogobierno, no imposibilidad de examen a posteriori de las cuentas. Los artículos 140 y 142 de la Constitución precisan en que consiste esta autonomía, concretamente en gozar de personalidad jurídica plena, en que su gobierno y administración corresponda a sus respectivos ayuntamientos integrados por miembros elegidos por los vecinos mediante sufragio universal igual, libre, directo y secreto, y en que las haciendas locales dispongan de los medios suficientes para el desempeño de las funciones que les atri-

buyen las leyes. Nada de cuanto se ha descrito se vulnera por la Ley de la Sindicatura de Cuentas, repetimos que la Sindicatura y el Parlamento conocen las cuentas generales pero no las aprueban, se emite un informe o memoria pero éste se limita a proponer mejoras que quedan a voluntad de la propia corporación el asumirlas o no.

Por otra parte, tampoco puede alegarse que se va en contra de las bases del régimen jurídico de las administraciones públicas pues el sistema utilizado para ejercer esta tutela financiera está inspirado precisamente en las bases imperantes actualmente en la administración pública. Como ha proclamado repetidamente el Tribunal Constitucional, las bases deben inferirse del conjunto de la legislación vigente y en el caso del régimen local de la aún vigente Ley de 1955, en cuanto no haya sido derogado por la Constitución u otras leyes posteriores. Por lo que respecta a la información a remitir a la Sindicatura, la Ley impugnada no introduce ninguna novedad, simplemente cita la cuenta general que naturalmente deberá contener la documentación que establece la legislación vigente. Tampoco se contraviene ningún precepto básico en materia de tutela, pues una forma típica en la administración española de ejercer la tutela es la comunicación a posteriori de los documentos que reflejen la actuación del ente tutelado en relación con la materia sujeta a tutela.

No puede tampoco alegarse, por otra parte, que se atenta contra las competencias del Tribunal de Cuentas, pues se reconocen a éste ya en el artículo 1 de la Ley sus competencias y el hecho de que la Sindicatura emita informes sobre la gestión financiera de las Corporaciones Locales no evita en absoluto que el Tribunal de Cuentas ejerza todas y cada una de sus competencias.

Si el Tribunal de Cuentas es el supremo órgano fiscalizador del sector público, debe tenerse en cuenta que supremo no quiere decir exclusivo. Supremo indica que de alguna forma está por encima de los demás, pero no excluye que existan otros. La existencia de un Tribunal Supremo de Justicia no evita que existan otros muchos tribunales de justicia en el Estado español. La Constitución, en el artículo 136 dice que el Tribunal de Cuentas es el supremo organismo fiscalizador, pero no que sea el único. Y en el apartado 2, cuando dice que las cuentas se rendirán al Tribunal de Cuentas, dice textualmente «las cuentas del Estado y del sector público estatal», es decir, no cita a las corporaciones locales pues éstas no son sector público estatal. La Constitución no impone pues la obligación de que las cuentas de las corporaciones locales se rindan directamente al Tribunal de Cuentas, naturalmente que siendo el supremo organismo fiscalizador de todo el sector público deberá conocerlas, pero no impide que también las pueda conocer otro organismo. Lo cual además está expresamente reconocido en una Ley Orgánica como es la Ley 13/82, de 10 de agosto, de reintegración y mejoramiento del Régimen Foral de Navarra, que en su artículo 18.2 párrafo 3, cuando trata de la Cámara de Comptos, establece: «igualmente informará sobre las cuentas y la gestión económica de las corporaciones locales de Navarra, conforme a lo que se disponga en una Ley Foral sobre administración local». Así pues la posibilidad de que otro organismo que no sea el Tribunal de Cuentas conozca e informe las cuentas de las corporaciones lo-

cales, está recogida incluso en una Ley Orgánica, sin que, por supuesto, se oponga a la Constitución. Si la Constitución no es pues óbice para que por una ley se establezca que las cuentas de las corporaciones locales de Navarra sean conocidas e informadas por un organismo distinto del Tribunal de Cuentas, tampoco lo será para que las de las corporaciones locales de Cataluña también lo sean. Además, la experiencia ha demostrado la utilidad de este informe por parte de la Cámara de Comptos, ya que mediante una eficaz colaboración se ayuda al Tribunal de Cuentas en la ingente labor de fiscalizar las cuentas de los más 7.000 municipios de España.

No puede alegarse de contrario que la Ley Orgánica 2/82 dispone en su artículo 1.2 que es el único en su orden, pues en este apartado se trata de la jurisdicción y como máximo la exclusividad se referirá a ella, en todo caso en relación a la fiscalización se quiere expresar que es el único que es supremo, que es lo que también se expresa en este artículo, y por último, a continuación de decir que es el único en su orden, la Ley añade «sin perjuicio de los órganos fiscalizadores de cuentas que para las Comunidades Autónomas puedan prever sus estatutos». Lo que no dice en absoluto la Ley es que sea el único en relación con las corporaciones locales.

A este respecto cabe resaltar que durante la elaboración de la presente Ley los miembros de la Ponencia encargada de la redacción del Proyecto mantuvieron contactos con el Tribunal de Cuentas a fin precisamente de que, desarrollando al máximo las competencias estatutarias no se invadiesen competencias del Tribunal. El día en que el Pleno del Parlamento aprobó por unanimidad esta Ley, se hallaban en la tribuna de honor altos miembros del Tribunal de Cuentas. En el *Diario de Sesiones* del Parlamento de Catalunya núm. 81, página 5271, correspondiente al día 22 de febrero de 1984, se recogen unas palabras del Presidente del Parlamento en las que se resaltan la colaboración institucional entre el Parlamento de Cataluña y el Tribunal de Cuentas en la elaboración de la Presente Ley. Ello permite entender que para el Tribunal de Cuentas esta Ley no afecta sus competencias recogidas en la Constitución y en la Ley Orgánica 2/82. Ya sabemos que el supremo intérprete de la Constitución es el Tribunal Constitucional, y que quien impugna esta Ley es el Presidente del Gobierno y no el Tribunal de Cuentas, pero si en la impugnación se alega que se invaden competencias del Tribunal de Cuentas entendemos que no es irrelevante la actitud referida por parte de altos miembros del Tribunal en relación a la Ley de la Sindicatura de Cuentas.

Por último, cabe destacar que la Ley de la Sindicatura de Cuentas fue sometida al Dictamen del Consejo Consultivo de la Generalitat, quien no opuso ningún reparo a su constitucionalidad, y concretamente en el tema de las Corporaciones Locales coincidía totalmente con los argumentos que se han expuesto en estas alegaciones, entendiendo que en base al artículo 9.8 del Estatuto no hay obstáculos para atribuir a la Sindicatura de Cuentas funciones de la competencia de la Generalidad no diferentes de las que previene el artículo 42, por razones de analogía con las propias de la Sindicatura para evitar una duplicidad de organismos fiscalizadores.

III

En la correlativa alegación el actor pretende salir al paso de

una posible argumentación a esgrimir por ésta representación. Llama la atención el celo del abogado del Estado que se adelanta a lo que pueda argumentar la otra parte. De todas maneras no nos extraña este celo y esta anticipación cuando se anticipó nada menos que a redactar el recurso antes de que se lo ordenaran, pues el escrito firmado por el Excmo. Sr. Ministro de la Presidencia en el que se da traslado al Director General de lo Contencioso del escrito del Presidente del Gobierno ordenando interponer el recurso está fechado el 8 de junio, y el recurso lleva fecha 7 de junio, es decir, un día anterior, o sea que el abogado del estado redactó el recurso un día antes de que se lo ordenaran.

Pero esta anticipación en este caso no le ha llevado a acertar, pues no es en base a una concepción intra-comunitaria de la autonomía local que se defiende la constitucionalidad de los preceptos impugnados, sino en base a lo expuesto en la alegación anterior. Por tanto, las cuatro páginas de la alegación III del recurso son innecesarias y no es preciso contestarlas.

Por todo lo expuesto, al Tribunal Constitucional en Pleno:

SUPLICO: Que, teniendo este escrito por presentado, con el documento adjunto, se sirva admitirlo y en sus méritos tener al suscrito en la representación que ostenta por personado en el recurso 426/84, por efectuadas las presentes alegaciones y previos los trámites pertinentes dictar en su día sentencia en la que se desestimen todos y cada uno de los pedimentos contenidos en el suplico del recurso, declarando la constitucionalidad y por ende la plena validez de los artículos 2.2, 5.b) y 9.1 de la Ley 6/84, de 12 de mayo, del Parlamento de Cataluña, de la Sindicatura de Cuentas.

Es justicia que se solicita en Barcelona, para Madrid, a seis de julio de 1984.

Miquel Coll i Alentorn
Presidente del Parlamento de Cataluña

III. INFORMACIÓ

a) Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans de la Cambra

NORMA SUPLETÒRIA SOBRE LA RECONSIDERACIÓ D'ACORDS DE LA MESA

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 4 de juliol de 1984, d'acord amb l'article 26.2 del Reglament, ha pres la següent norma supletòria sobre la reconsideració d'acords de la Mesa:

1. Si un Grup discrepava d'una decisió adoptada per la Mesa de la Comissió o del Parlament quant al compliment de les funcions a què es refereixen els punts 4t. i 5è. de l'apartat 1r. de l'article 26, podrà sol·licitar-ne la reconsideració.

2. Aquesta sol·licitud ha d'ésser presentada davant la Mesa del Parlament no més tard de dos dies després d'ésser publicat el text impugnat, i, si no ho hagués estat, abans que l'òrgan corresponent sotmeti el text a votació.

3. La presentació de la sol·licitud suspèn el tràmit fins que la Mesa del Parlament decideixi.

4. La Mesa del Parlament no admetrà a tràmit cap recurs relatiu a un escrit que hagi perdut la seva condició originària en ésser votat per la Comissió o pel Ple.

5. La Mesa del Parlament disposarà d'un termini de quatre dies per resoldre definitivament mitjançant resolució motivada; prèviament haurà d'escoltar la Junta de Portaveus.

Palau del Parlament, 5 de juliol de 1984

Secretària Tercera
Flora Sanabra

President del Parlament
Miquel Coll i Alentorn

c) Activitat parlamentària

c.1) Reunions tingudes i qüestions tractades

dia 29 de juny

Mesa del Parlament

Comissió de Govern Interior

c.2) Relació de documents entrats a la Cambra

Reg. ent. núm.	Data	Concepte
581	29-6	Projecte de Llei de l'Institut Català de Finances, presentat pel Consell Executiu
582	29-6	Projecte de Llei de Regulació del Funcionament de les Seccions de Crèdit de les Cooperatives, presentat pel Consell Executiu.
583	29-6	Projecte de Llei de Contractes d'Integració, presentat pel Consell Executiu.

Reg. ent. núm.	Data	Concepte
585	29-6	Pregunta al Consell Executiu sobre el cessament del Sr. Alfons Quintà, Director de TV3, formulada pel Diputat I. Sr. Xavier Garriga, del G. p. Popular, per tal que sigui resposta per escrit.
586	2-7	Declaració notarial de béns i d'ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Enric Ticó, del G. p. de Convergència i Unió.
588	2-7	Escrit adreçat a la Mesa del Parlament pel Diputat I. Sr. Joan Vallvé, del G. p. de Convergència i Unió, d'acord amb la Llei 20/82, de 9 de juny, d'incompatibilitats en el sector públic.
589	2-7	Declaració notarial de béns i d'ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Joan Vallvé, del G. p. de Convergència i Unió.
590	2-7	Carta i dossier adreçat al Síndic de Greuges pel Sr. Ramón García Dils.
591	2-7	Escrit adreçat a la Mesa del Parlament pel Diputat I. Sr. Pere Casals, del G. p. de Convergència i Unió, d'acord amb la Llei 20/82, de 9 de juny, d'incompatibilitats en el sector públic.
593	3-7	Declaració notarial de béns presentada pel Diputat I. Sr. Ignasi Joaniquet, del G. p. de Convergència i Unió.
594	3-7	Declaració notarial de béns presentada pel Diputat I. Sr. Jordi Peris Musso, del G. p. Popular.
604	3-7	Declaració notarial de béns presentada pel Diputat I. Sr. Alfred Albiol, del G. p. de Convergència i Unió.
605	3-7	Sol·licitud adreçada a la Mesa del Parlament pel Sr. Joan Vintró i Castells, de reconeixement de serveis prestats a l'Administració.
607	3-7	Declaració notarial de béns presentada pel Diputat I. Sr. Jaume Vila, del G. p. de Convergència i Unió.
608	3-7	Escrit adreçat a la Mesa del Parlament pel Diputat I. Sr. Emili Casals, del G. p. Popular, en què comunica la retirada de les preguntes amb registres núms. 567, 568 i 569.
609	3-7	Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre l'atac del «cuc de la fusta» als avellaners de Tarragona, formulada pel Diputat I. Sr. Emili Casals, del G. p. Popular, per tal que sigui resposta per escrit.
610	3-7	Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social sobre la cessió per part de l'Arquebisbat de Tarragona d'un edifici per a residència de disminuïts psíquics i adults, formulada pel Diputat I. Sr. Emili Casals, del G. p. Popular, per tal que sigui resposta per escrit.
611	3-7	Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social sobre la plaça de metge del complex de la indústria petroquímica de la comarca del Tarragonès, formulada pel Diputat I. Sr. Emili Casals, del G. p. Popular, per tal que sigui resposta per escrit.

Reg. ent. núm.	Data	Concepte	Reg. ent. núm.	Data	Concepte
612	4-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Antoni Dalmau, del G.p. de Convergència i Unió.	629	5-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Ferran Pont i Puntigam, del G.p. de Convergència i Unió.
613	4-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada per la Diputada I. Sra. Flora Sanabra, del G.p. de Convergència i Unió.	634	5-7	Carta adreçada al Cap de Personal, Obres, Manteniment i Compres, presentada pel Cap del Gabinet Tècnic de TVE.
614	4-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Enric Renau, del G.p. de Convergència i Unió.	640	6-7	Escrit adreçat a la Mesa del Parlament pel G. Socialista al Parlament de Catalunya, en relació amb les allegacions del Parlament a la Llei 6/1984, de la Sindicatura de Comptes.
615	4-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Miquel Angel Marimon, del G.p. de Convergència i Unió.	641	6-7	Pregunta al Consell Executiu sobre les places escolars per als nens cecs, formulada pel Diputat I. Sr. Marçal Casanovas, del G.p. d'Esquerra Republicana, per tal que sigui resposta per escrit.
616	4-7	Pregunta al Consell Executiu sobre el pas del Col·legi PAX, SCoopC de Treball Associat a la xarxa docent pública de Catalunya, formulada pel Diputat I. Sr. Maties Vives, del G.p. del PSUC, per tal que sigui resposta per escrit.	642	6-7	Declaració notarial de béns i ingressos, presentada pel Diputat I. Sr. Pere Pi-Sunyer, del G.p. de Convergència i Unió.
617	4-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Joaquim Pibernat, del G.p. de Convergència i Unió.	643	6-7	Escrit adreçat a la Mesa del Parlament pel Diputat I. Sr. Pere Pi-Sunyer, del G.p. de Convergència i Unió, d'acord amb la Llei 20/82, de 9 de juny, d'incompatibilitats en el sector públic.
618	4-7	Carta adreçada a l'Oficial Major pel Director de l'Institut Cartogràfic de Catalunya.	644	6-7	Resposta a la pregunta formulada pels Diputats I. Srs. Manuel Nadal i Daniel Terradellas, del G. Socialista al Parlament de Catalunya (Reg.468) sobre les obres d'ampliació i millora de la C-150 en el trajecte Banyoles-Besalú, tramesa per l'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques.
619	5-7	Escrit adreçat a la Mesa del Parlament pel Diputat H. Sr. Joan Codina, del G. Socialista al Parlament de Catalunya, en què comunica que renúncia al sou de Diputat.	645	6-7	Declaració notarial de béns i ingressos, presentada pel Diputat I. Sr. Esteve Orriols, del G.p. de Convergència i Unió.
620	5-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Isidre Gavín, del G.p. de Convergència i Unió.	646	6-7	Dossier de dades personals lliurat pel Diputat I. Sr. Esteve Orriols, del G.p. de Convergència i Unió.
621	5-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel M. H. Sr. Miquel Coll i Alentorn.	647	6-7	Declaració notarial de béns, presentada pel Diputat I. Sr. Francesc Vernet, del G.p. de Convergència i Unió.
622	5-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Vicenç Pauil González i Castells, del G.p. de Convergència i Unió.	648	6-7	Declaració notarial de béns, presentada pel Diputat I. Sr. Joan Aymeric, del G.p. de Convergència i Unió.
623	5-7	Escrit adreçat a la Mesa del Parlament pel Diputat I. Sr. Jordi Martínez, del G.p. de Convergència i Unió, en què comunica que renúncia al sou de Diputat.	650	6-7	Pregunta al Consell Executiu sobre el compliment de la Llei 17/83, de 14 de juliol, presentada per la Diputada I. Sra. Rosa Barenys, del G. Socialista, per tal que sigui resposta per escrit.
624	5-7	Pregunta al Consell Executiu sobre la declaració dels polígons de «El Segre» a Lleida com a zones preferents per a la instal·lació d'indústries, presentada pel Diputat I. Sr. Víctor Colomé, del G.p. Popular, per tal que sigui resposta per escrit.	651	6-7	Pregunta al Consell Executiu sobre la continuïtat en la prestació dels Serveis Socials de Base en col·laboració amb els Ajuntaments, presentada per la Diputada I. Sra. Rosa Barenys, del G. Socialista, per tal que sigui resposta per escrit.
625	5-7	Pregunta al Consell Executiu sobre el Polígon Industrial de «Les Canals», presentada pel Diputat I. Sr. Víctor Colomé, del G.p. Popular, per tal que sigui resposta per escrit.	652	6-7	Escrit adreçat al Síndic de Greuges pel Sr. Vicenç Bisbal i Vaqué.
626	5-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Francesc X. Bada i Ametller, del G.p. de Convergència i Unió.	653	9-7	Escrit adreçat a la Mesa del Parlament pel Diputat H. Sr. Macià Alavedra, del G.p. de Convergència i Unió, d'acord amb la Llei 20/82, de 9 de juny, d'incompatibilitats en el sector públic.
627	5-7	Escrit adreçat al M. H. Sr. President del Parlament pel Sr. Manuel Nonó i idal en què comunica que renúncia al càrrec de Síndic de Comptes.	654	9-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Raimon Escudé, del G.p. de Convergència i Unió.
628	5-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Ferran Camps i Vallejo, del G.p. de Convergència i Unió.			

Reg. ent. núm.	Data	Concepte	Reg. ent. núm.	Data	Concepte
655	9-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Joan A. Mur, del G.p. de Convergència i Unió.			pel Diputat I. Sr. Pere Parera, del G.p. de Convergència i Unió.
656	9-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Miquel Montaña, del G.p. de Convergència i Unió.	678	10-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Josep Sendra, del G.p. de Convergència i Unió.
657	9-7	Escrit adreçat a la Mesa del Parlament pel Diputat I. Sr. Doménec Romera, del G.p. Popular, d'acord amb la Llei 20/82, de 9 de juny, d'incompatibilitats en el sector públic.	679	10-7	Dossier de dades personals lliurat per la Diputada I. Sra. Eulàlia Vintó i Castells, del G.p. del PSUC.
658	9-7	Escrit adreçat a la Mesa del Parlament pel M. H. Sr. Jordi Pujol, d'acord amb la Llei 20/82, de 9 de juny, d'incompatibilitats en el sector públic.	680	11-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Josep Joan Grau, del G.p. de Convergència i Unió.
659	9-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Jaume Manuel Oronich, del G.p. de Convergència i Unió.	681	11-7	Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Governació sobre la data en què TV3 arribi a cobrir la totalitat de les comarques de Catalunya, presentada pel Diputat I. Sr. Xavier Garriga, del G.p. Popular, per tal que sigui resposta per escrit.
660	9-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada per la Sra. Pilar Busquets, del G.p. de Convergència i Unió.	682	11-7	Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Política Territorial sobre la carretera Barcelona-Puigcerdà (N-152), presentada pel Diputat I. Sr. Xavier Garriga, del G.p. Popular, per tal que sigui resposta per escrit.
661	9-7	Escrit adreçat a la Mesa del Parlament pel Diputat I. Sr. Pere Carbonell, del G.p. de Convergència i Unió, en què comunica que renúncia al sou de Diputat.	683	11-7	Preguntes al Consell Executiu sobre les publicacions editades per cada Conselleria, presentades pel Diputat I. Sr. Xavier Garriga, del G.p. Popular, per tal que siguin respostes per escrit.
662	9-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Pere Carbonell, del G.p. de Convergència i Unió.	684	11-7	Declaració notarial de béns i ingressos, presentada per la Diputada I. Sra. M. del Carme Servitje, del G.p. de Convergència i Unió.
668	10-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Ramon Camp, del G.p. de Convergència i Unió.	685	11-7	Declaració notarial de béns i ingressos, presentada pel Diputat I. Sr. Ramon Coma, del G.p. de Convergència i Unió.
669	10-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat II. Sr. Josep M. Cullerell, del G.p. de Convergència i Unió.	686	11-7	Declaració notarial de béns i ingressos, presentada pel Diputat I. Sr. Dionisio E. García Guillamón, del G. Socialista al Parlament de Catalunya.
670	10-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Francesc Guasch Fernández, del G.p. de Convergència i Unió.	692	11-7	Proposició de Llei que declara paratge natural d'interès nacional els terrenys de la vessant sud de l'Albera, presentada pel G.p. d'Esquerra Republicana.
671	10-7	Escrit adreçat a la Mesa del Parlament pel Diputat I. Sr. Justo Domínguez, del G. Socialista, d'acord amb la Llei 20/82, de 9 de juny, d'incompatibilitats en el sector públic.	693	11-7	Proposició de Llei d'assistència social als drogaadictes, presentada pel G.p. d'Esquerra Republicana.
672	10-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Pompeu Pascual, del G.p. de Convergència i Unió.	694	11-7	Proposició de Llei sobre el tracte de les espècies animals per l'ésser humà, presentada pel G.p. d'Esquerra Republicana.
673	10-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Frederic Martínez, del G.p. de Convergència i Unió.	695	11-7	Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Cultura en relació amb la conservació del Patrimoni Arquitectònic i Artístic, presentada pel Diputa I. Sr. Manuel Nadal i Farreras, del G. Socialista al Parlament de Catalunya.
674	10-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Eugeni-J. Pérez-Moreno, del G.p. de Convergència i Unió.			
675	10-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada pel Diputat I. Sr. Ramon Pla, del G.p. de Convergència i Unió.			
676	10-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada per la Diputada I. Sra. Trinitat Neras, del G.p. de Convergència i Unió.			
677	10-7	Declaració notarial de béns i ingressos presentada			

e) Règim interior

**MODIFICACIONS A LA CLASSIFICACIÓ
DE LLOCS DE TREBALL ANNEXA ALS
ESTATUTS DE RÈGIM I GOVERN INTERIOR
DEL PARLAMENT**

OFICIALIA MAJOR

La Comissió de Govern Interior, en sessió tinguda el dia 29 de juny de 1984, d'acord amb l'article 46.2.4t del Reglament del Parlament i 2 dels Estatuts de Règim i Govern Interior, ha pres els acords següents:

1. Ampliació de la plantilla de personal del Parlament:

2 Bibliotecaris/àries i 1 Arxiver/a	Nivell 6
2 Xofers	Nivell 9
2 Uixers/es	Nivell 10

2. Equipament de les retribucions d'administratius/ives i secretaris/àries.

3. Els funcionaris del Parlament que actualment exerceixen funcions d'administratiu/iva, sense cap altre requisit, passaran a percebre les retribucions corresponents al nivell 8, amb efectes des de l'1 de juliol.

4. En les convocatòries que s'estableixin a partir de l'1 de juliol per proveir places vacants d'administratiu/iva-secretari/ària s'exigiran els requisits que la classificació de llocs de treball annexa als Estatuts de Règim i Govern Interior estableix per al nivell 8.

Per tant, atesos els acords anteriors, la classificació de llocs de treball corresponent als nivells que tot seguit s'indiquen queda com segueix:

<i>Nivell 6:</i>	
Arxiver/a	1 plaça
Bibliotecari/ària	2 places
Col·laborador del Servei de Relacions Públiques, Protocol i Informació	1 plaça
Redactors/es-correctors/es	5 places
<i>Nivell 8:</i>	
Administratius/ives-Secretaris/àries	17 places
Transcriptors/es	6 places
Tècnic de So	1 plaça
<i>Nivell 9:</i>	
Xofers	7 places
<i>Nivell 10:</i>	
Motoristes	2 places
Oficis diversos	1 plaça
Telefonistes	3 places
Uixers/es	22 places

Palau del Parlament, 9 de juliol de 1984

Ismael E. Pitarch
Oficial Major

h) Altres informacions

**SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL
EN EL RECURS D'INCONSTITUCIONALITAT
INTERPOSAT PEL GOVERN DE L'ESTAT
CONTRA LA LLEI DE CREACIÓ
DE L'INSTITUT CARTOGRÀFIC
DE CATALUNYA (Reg. 28-P)**

AL PRESIDENT DEL PARLAMENT

A los efectos procedentes, adjunta tengo el honor de remitir a V. E. copia de la Sentencia dictada en esta fecha por el Pleno de este Tribunal en el recurso de inconstitucionalidad número 35/83, planteado por el Presidente del Gobierno, contra el artículo 3.1 a) de la Ley 11/1982, de 8 d'octubre, de ese Parlamento, de creación del Instituto Cartográfico de Cataluña.

Con mi más alta consideración.

Madrid, 29 de junio de 1984

El Pleno del Tribunal Constitucional, compuesto por don Manuel García-Pelayo y Alonso, Presidente, don Jerónimo Arozamena Sierra, don Angel Latorre Segura, don Manuel Díez de Velasco Vallejo, don Francisco Rubio Llorente, doña Gloria Begué Cantón, don Luís Díez-Picazo, don Francisco Tomás y Valiente, don Rafael Gómez-Ferrer Morant, don Angel Escudero del Corral, don Antonio Truyol Serra y don Francisco Pera Verdaguer, Magistrados, ha pronunciado

EN NOMBRE DEL REY

la siguiente

SENTENCIA

en el recurso de inconstitucionalidad número 35/83, promovido por el Presidente del Gobierno, representado por el Abogado del Estado, contra el artículo 3.1 a) de la Ley 11/1982, de 8 de octubre, del Parlamento de Cataluña, de creación del Instituto Cartográfico de Cataluña. Han sido parte el Parlamento de Cataluña, representado por su Presidente, y el Consejo Ejecutivo de la Generalidad de Cataluña, representado por el Abogado don Manuel María Vicens Matas, y ponente el Magistrado don Francisco Tomás y Valiente, quien expresa el parecer del Tribunal.

I. ANTECEDENTES

1. El Abogado del Estado en representación del Gobierno de la Nación interpuso recurso de inconstitucionalidad contra el artículo 3.1 a) de la Ley 11/1982 de 8 de octubre del Parlamento de Catalunya sobre creación del Institut cartogràfic de Catalunya, con invocación del artículo 161.2 de la Constitución, pidiendo que, tras los trámites procedentes, este Tribunal «declare inconstitucional y nulo dicho precepto legal». Las alegaciones del recurrente en apoyo de su pretensión son en síntesis las siguientes.

La actividad cartográfica, al margen de su condición puramente instrumental al servicio de muy variados fines, posee un núcleo ante el que nos encontramos con un auténtico servicio público. Desde su creación por Decreto de 12 de septiembre de 1870, el entonces denominado Instituto Geográfico (hoy, y tras sucesivos cambios de denominación, Dirección General del Instituto Geográfico Nacional, por Reales Decretos 2766/1976 de 4 de diciembre y 2761/1977 de 20 de octubre, más la Orden de 30 de abril de 1982) ha tenido, entre otras competencias, la de elaboración y revisión de los Mapas Topográficos Nacionales, lo que queda especialmente de manifiesto en los artículos 1 y 5 del Decreto de 13 de marzo de 1958 que aprobó el Reglamento del Instituto, no alterado por los citados Reales Decretos 2766/1976 y 2761/1977. De éstas y de otras normas complementarias se desprende la configuración de un auténtico servicio público cartográfico asumido por la Administración pública, ejercido por la Dirección General del Instituto Geográfico Nacional (en adelante IGN) y principalmente conectado con la confección y constante actualización de los Mapas Topográficos Nacionales y del Catastro Topográfico Parcelario.

Ahora bien, los resultados de la actividad cartográfica están sometidos en ciertos casos a regímenes jurídicos de singular intervención administrativa. Destacan en este sentido las medidas adoptadas en relación con fines de defensa nacional relacionados con el Consejo Superior Geográfico y con el Servicio de Coordinación Cartográfica de las Fuerzas Armadas. Así, la Orden de la Presidencia del Gobierno de 28 de abril de 1978, modificada parcialmente por otra de 15 de marzo de 1979, establece la exigencia de previa autorización del Consejo Superior Geográfico para: a) la realización de trabajos de levantamiento topográfico y fotométrico a cualquier escala siempre que el territorio afectado tenga una extensión superior a 1.000 hectáreas; b) las publicaciones cartográficas si la escala de los mapas está comprendida entre 1:500.000 (para mapas cartográficos) y entre 1:5000 y 1:100.000 (para mapas temáticos). Todo ello al margen de otras medidas relacionadas con materias reservadas o con zonas clasificadas como «de interés para la defensa nacional» o como «de seguridad». En consecuencia, con carácter general los levantamientos topográficos y fotométricos respecto a territorios de cierta extensión y la publicación de trabajos cartográficos de determinadas escalas, por su directa repercusión en la defensa nacional, están sometidos a un régimen de autorización previa.

De otra parte, España está sometida en materia de cartografía a determinadas responsabilidades asumidas en el orden internacional, tanto en una línea de coordinación internacional sobre aspectos técnicos, como en lo concerniente a acuerdos con otras naciones ya de carácter general, ya para proyectos concretos.

Existe, pues, siempre según el Abogado del Estado, una «preocupación por la unidad cartográfica de España», una incidencia de los trabajos cartográficos en la defensa nacional y, finalmente, una importante proyección internacional de esta actividad.

Pasando a otro orden de problemas el Abogado del Estado afirma que ni en los artículos 148 y 149.1 de la CE ni en el Estatuto de Cataluña (en adelante EAC) se hace referencia a la acti-

vidad cartográfica. Ello determina que, dejando al margen la actividad reflexiva, medial o instrumental de la cartografía y ciñéndose al núcleo de tal actividad que se sustantiviza como servicio público, el silencio de la Constitución implique la atribución de tal competencia al Estado como consecuencia de lo dispuesto en el artículo 149.3 CE. Es cierto que la ordenación del territorio, la agricultura, el comercio, la industria, la investigación o la educación —materias todas sobre las que es titular de competencias la Comunidad Autónoma de Cataluña— pueden requerir una determinada instrumentación cartográfica. Pero la extensión de los títulos competenciales que correspondan a la Comunidad autónoma sobre la instrumentación cartográfica que en cada caso sea precisa, no es lo que aquí se está cuestionando. La competencia del Estado que fundamenta el recurso es la que se encuentra configurada como servicio público cartográfico. Acotando el problema a la cartografía de base, sobre la cual se construyen la cartografía derivada y la temática se elabora cada vez con un mayor grado de detalle a medida que lo permiten los progresos técnicos, pero en todo caso implica los conceptos de unicidad, homogeneidad y soporte común. Su repercusión sobre la defensa nacional, al menos cuando se hace a determinada escala (Ordenes ya citadas de 28 de abril de 1978 y de 15 de marzo de 1979) es notoria. Eso y las repercusiones sobre relaciones internacionales determinan el carácter exclusivo y excluyente con que corresponde al Estado la cartografía de base.

El Abogado del Estado examina por último la Ley 11/1982 de 8 de octubre del Parlament de Catalunya y señala que el silencio del EAC al respecto permitiría cuestionar la viabilidad de la ley en su conjunto y la constitucionalidad misma de la creación del Institut Cartogràfic de Catalunya. Sin embargo, atendiendo al carácter frecuentemente instrumental de la cartografía y en tal sentido a la inclusión de la misma en el título competencial concerniente a la materia de la que en cada caso se trate, debe entenderse viable que en el uso de su potestad autoorganizadora la Comunidad establezca un ente que, en su ámbito, gestione centralizadamente «la actividad cartográfica medial». A pesar de ello el artículo 3 de la Ley asigna el nuevo ente «Competencias propias de los servicios estatales». En efecto, siendo la cartografía de base el núcleo del servicio público cartográfico, es de exclusiva competencia estatal. La inconstitucionalidad del precepto no se salva por la salvedad contenida en la Disposición final primera de la Ley del Parlament, por lo cual se postula terminantemente la declaración de inconstitucionalidad del artículo 3.1. a) de la misma. En cuanto a las funciones recogidas en las letras b, c, d y e del artículo 3.1., así como respecto a los preceptos 4.1 y 11.2 de la Ley impugnada, el Abogado del Estado solicita del Tribunal la declaración de que el respeto de las competencias estatales (Disposición final 1.ª) determina que las tareas de coordinación del Instituto Cartográfico de Cataluña en ningún caso puedan constituir impedimento para el ejercicio por los organismos estatales de sus respectivas funciones.

2. El Tribunal acordó la admisión a trámite del recurso, publicar la formalización del mismo en el BOE y en el *Diario Oficial de la Generalidad*, dar traslado del recurso a los Presidentes del Congreso de los Diputados y del Senado, así como al Parlamento de Cataluña y al Consejo Ejecutivo de la Generali-

dad y, finalmente, comunicar a los Presidentes de estos dos órganos la suspensión del artículo 3.1 a) de la Ley 11/1982 de 8 de octubre.

Comparecieron dentro de plazo el Consejo Ejecutivo y el Parlament, aquél por medio de representante, éste a través de su Presidente. Por providencia de 15 de febrero de 1983 se otorgó al representante del Consejo Ejecutivo la prórroga del plazo para alegaciones por él solicitada. Dentro de plazo presentaron sus respectivas alegaciones el Consejo Ejecutivo y el Parlamento de Catalunya.

3. El Presidente del Parlamento de Cataluña concluye su escrito de alegaciones pidiendo al Tribunal que desestime el recurso contra el artículo 3.1.a) de la Ley 11/1982 de 8 de octubre, declarando su validez por ser perfectamente ajustado a la Constitución. Funda su petición en las siguientes razones.

Cualquiera que sea la noción de servicio público que se sustenten, en ningún caso implica necesariamente una situación fáctica de monopolio. Que una Administración Pública ejerza una actividad en régimen de servicio público no implica indefectiblemente que las demás Administraciones Públicas o los particulares se encuentren excluidos de ellas. Basta pensar a tal efecto en la enseñanza, la sanidad o la asistencia social. Desde tal punto de partida lo que importa aclarar en el caso presente es si la intervención del Estado en el campo de la cartografía ha significado una prohibición a todo otro sujeto para realizar dicha actividad. Y a esta cuestión la respuesta ha de ser negativa pues tal actividad no ha estado jamás vedada a los particulares ni a las demás Administraciones públicas. Incluso en los casos previstos por la OM de 28 de abril de 1978 lo que se establece no es una prohibición sino un régimen de obligatoriedad o reserva de autorización previa. La Generalidad no puede tener a tales efectos una posición más desfavorable que otras Administraciones públicas o que los particulares.

En relación con el aspecto competencial del recurso, el Presidente del Parlament de Catalunya sostiene que para concluir que es constitucional la actividad cartográfica de base de la Generalitat es suficiente comprobar que tiene capacidad para ello, no siendo necesaria la existencia de competencia. La Ley impugnada no configura potestades administrativas de la Generalitat ni pretende alterar las del Estado, y, dentro de esa línea hay que afirmar que la ley encomienda al Instituto Cartográfico la realización de una actividad material de carácter técnico que no implica en absoluto ejercicio de potestades. Así, pues, nos encontramos ante una actividad técnico-material a realizar por un ente público, para lo cual no hace falta competencia administrativa sino simple capacidad jurídica. No hay duda de que la tiene, como se desprende del artículo 2 de la Ley 11/1982, y menos duda existe respecto a la capacidad del ente matriz, esto es, de la personalidad jurídica de la Administración de la Generalidad a tenor del artículo 82 de la Ley catalana 3/1982 de 23 de marzo. La universalidad de los fines cuyo cumplimiento se atribuyen ahí a la Administración de la Generalidad es obvia tratándose de su vinculación con ésta, «en la que se organiza políticamente el autogobierno de Cataluña» (artículo 1.2 EAC). De otro lado y argumentado «a fortiori» alega el Presidente del Parlamento, acorde en este punto con el Abogado del Estado, la existencia de competencias comunitarias con las cuales guarda relación instrumental

la actividad cartográfica. Tal planteamiento no excluye la cartografía básica, porque la actividad cartográfica básica a que alude la ley impugnada es la que tiene tal carácter en el ámbito de las competencias de la Generalidad, a tenor del inciso final del artículo 1 de la ley 11/1982.

Por último y en relación con el respeto a los derechos de titularidad estatal, la ley catalana ni ha querido alterarlos ni los altera. No se ha pretendido alterar la titularidad estatal de la red geodésica nacional tal como dispone la Ley 11/75 de 12 de marzo, ni modificar las potestades estatales expresamente salvadas por la Disposición final primera de la ley impugnada, en donde se contiene una enumeración que es de carácter meramente enunciativo. En concreto las competencias estatales en materia de defensa y de relaciones internacionales quedan desde luego respetadas, pero la existencia de las mismas no significa el desapoderamiento completo de la Generalidad para realizar actividades que puedan guardar alguna relación con tales indiscutidas competencias, pues de razonar así se llegaría al vaciamiento completo de las funciones de la Generalidad.

En síntesis: el artículo 3.1.a) de la Ley 11/1982 se limita a la atribución a un ente público de una actividad técnica que la Generalidad tiene capacidad para realizar sin menoscabo de las potestades y derechos de que es titular el Estado.

4. El representante del Consejo Ejecutivo de la Generalidad pide en su escrito de alegaciones que este Tribunal desestime la demanda y declare la constitucionalidad del precepto impugnado.

Su primer argumento consiste en que a su juicio, el Abogado del Estado ha configurado la actividad cartográfica como servicio público con la finalidad de construir una base sobre la que concluir después la competencia del Estado en virtud del artículo 149.3 de la Constitución. El Abogado de la Generalidad critica tal construcción y sostiene que la cartografía no es base o contenido de un servicio público: que no hay que mezclar o confundir a éstos con las simples funciones públicas o administrativas; y que la actividad cartográfica por su carácter instrumental o de medio subordinado a otros bloques de la actividad administrativa, sean o no éstos verdaderos servicios públicos, no es uno de ellos, porque no se dirige directamente a la satisfacción de necesidades, ni responde a otras coordenadas que no sean las de la propia organización administrativa. Siendo, pues, un recurso técnico que se engloba en el ámbito de las potestades de autoorganización, la actividad cartográfica queda incluida en el ámbito de los artículos 148.1 de la Constitución y 9.1 del EAC, por lo que no tiene sentido apelar aquí a la cláusula de cierre del artículo 149.3.CE. Teniendo la Generalidad competencias, por ejemplo, sobre urbanismo (artículo 9.9 EAC), y sobre ordenación del territorio (artículo 9.9 EAC), siempre y todas referidas al territorio de Cataluña (artículo 25 EAC), ¿cómo podría desempeñarlas si careciera de la posibilidad legal de realizar trabajos cartográficos?

Alega el Abogado de la Generalidad en favor de la posibilidad legal y constitucional de que ésta desempeñe actividades cartográficas, que nunca el Estado las ha ejercido con una pretendida titularidad exclusiva, pues desde siempre existen en nuestro país otras entidades públicas singularmente Diputaciones y Ayuntamientos que han realizado trabajos cartográficos

con carácter instrumental para el ejercicio de sus competencias.

Otro problema es el de la cartografía de base o básica. A este respecto el Abogado de la Generalidad sostiene: a) la pretendida distinción entre cartografía básica, por un lado y derivada o temática, por otro, no tiene fundamento jurídico alguno y ni siquiera lo tiene en el terreno científico. b) Sólo cabe considerar como básicos los elementos geodésicos o geofísicos que sirven de punto de partida para los trabajos de desarrollo. c) No hay que confundir «geodesia» con «cartografía», como hace el recurrente, ya que, al margen de conceptualizaciones técnicas, si bien en la generalidad de los países la «geodesia» se encuentra bajo la responsabilidad única del Estado no ocurre lo mismo con la «cartografía». d) La unidad cartográfica de España se ha de conseguir por medio de la coordinación de actividades, tal como señalan los apartados d) y e) del artículo 3.1 de la ley impugnada. e) El soporte de la actividad cartográfica de la Generalidad no puede ser otro que el que brinda la Red Geodésica Nacional. En conclusión: cuando el artículo 3.1 a) habla de trabajos cartográficos de base hay que entender que hace referencia a aquellos en que han de fundarse los que realicen otras entidades públicas cuyo ámbito territorial se halle comprendido en el territorio catalán, trabajos que en todo caso partirán de las bases geométricas geográficas elaboradas para todo el territorio estatal por los órganos competentes de la Administración central.

En cuanto a la incidencia de la actividad cartográfica del Institut creado por Ley 11/1982 en materia de defensa nacional, el Abogado de la Generalidad insiste en que aquél (el Institut Cartogràfic) ha de actuar sometido a la ley y al Derecho y por tanto respetando la exigencia de autorización previa en relación con trabajos que de algún modo pudieran tener incidencia en la defensa nacional. En tal sentido hay que entender la Disposición final primera de la Ley 11/1982, tanto respecto a los organismos estatales expresamente citados en ella, como a propósito de las competencias de otros entes públicos no mencionados, como el Servicio de Coordinación Cartográfica de las Fuerzas Armadas, que ha de entenderse incluido en la cláusula general («las competencias que puedan corresponder a la Administración Central del Estado»). Esto mismo cabe decir respecto a las competencias estatales en el orden internacional que la Generalidad en modo alguno ha pretendido invadir.

5. Próximo a vencer el plazo de suspensión de cinco meses del precepto impugnado, la Sección cuarta del Pleno, por providencia de 8 de junio de 1983 abrió un plazo común para que las partes alegaran respecto al mantenimiento o levantamiento de la suspensión. El Abogado del Estado pidió el mantenimiento de la suspensión. El Presidente del Parlamento y el Abogado de la Generalidad solicitaron el levantamiento. El Pleno, por Auto de 23 de junio de 1983 acordó el levantamiento de la suspensión del artículo 3.1.a) de la Ley 11/1982 de 8 de octubre.

6. Por providencia del Pleno de 26 de junio corriente se señaló el 28 del mismo mes de junio, a sus once horas, para la deliberación y votación de esta Sentencia, fecha en que tuvo lugar.

II. FUNDAMENTOS JURÍDICOS

Primero. El Abogado del Estado construye su argumentación sobre la naturaleza de servicio público de «un núcleo específico» de la actividad cartográfica. Como sobre ese «servicio público cartográfico», sustancialmente coincidente con el contenido del artículo 3.1 a) de la ley impugnada, no tiene expresamente reservada competencia el Estado en la Constitución, pero tampoco le ha sido atribuida a la Comunidad Autónoma competencia alguna por su Estatuto, la fórmula del 149.3 CE entra en juego y, en virtud de su cláusula residual, obliga a concluir que sobre la materia en cuestión sólo el Estado tiene competencia. Por consiguiente el artículo 3.1 a) de la Ley 11/1982 de 8 de octubre incurre en inconstitucionalidad, y el Abogado del Estado «postula terminantemente la declaración de inconstitucionalidad» correspondiente.

No siendo unívoca la noción de servicio público y no estando ni constitucional ni estatutariamente definida o calificada como tal la actividad cartográfica ni total ni parcialmente, el punto de partida del recurrente no puede admitirse sin más, aunque tampoco es misión de este Tribunal adoptar una postura al respecto. A propósito de la actividad cartográfica es patente, sin embargo, su carácter instrumental en relación con múltiples actividades de los particulares y respecto a también numerosas actividades de las Administraciones públicas. Para el ejercicio de sus competencias es un hecho que entidades públicas como las Diputaciones y Ayuntamientos, entre otras, necesitan unos medios cartográficos que ellas mismas se proporcionan, pues no hay una prohibición para que ni aquellas ni éstas realicen trabajos técnicos de esta índole.

El propio Abogado del Estado reconoce que la Generalidad es titular de competencias en función de las cuales es incuestionable el carácter instrumental de la actividad cartográfica, que cumpliría la función de medio técnico respecto al fin constituido por la competencia (de ordenación de territorio, o de obras públicas o de comercio o de urbanismo, etcétera) de titularidad comunitaria. Tanto desde la perspectiva de la inexistencia de una calificación ni constitucional ni estatutaria ni enmarcada en la legalidad ordinaria de la actividad cartográfica (en todo o en parte) como servicio público, como desde la consideración de su carácter de actividad instrumental desempeñable por entidades públicas o privadas, el silencio de la Constitución y del Estatuto de Autonomía sobre ella se explica no como una reserva tácita y residual de competencia cartográfica estatal exclusiva en virtud del 149.3 CE, sino como un también tácito reconocimiento de que no es la cartografía materia sobre la que sólo se pueda actuar en virtud de normas de atribución de competencia, sino una actividad técnica relacionada con competencias que, éstas sí, pueden pertenecer al Estado o a una Comunidad. No es necesaria la titularidad de una competencia específica para que un ente incardinado en alguna Administración pública, estatal o comunitaria, pueda realizar una actividad cartográfica. Sentado esto, es claro que no entra en juego la cláusula residual del 149.3 CE.

Segundo. El Abogado del Estado llama la atención sobre los regímenes jurídicos de singular intervención administrativa a que está sometida en ocasiones la actividad cartográfica y

centra su examen en tal sentido sobre la Orden de Presidencia de Gobierno de 28 de abril de 1978, parcialmente reformada (en puntos aquí irrelevantes) por la de 15 de marzo de 1979. Sin duda es difícilísimo extraer argumentos de envergadura constitucional o utilizables en favor de una pretensión de inconstitucionalidad de normas de tan bajo rango y de naturaleza preconstitucional. No obstante, sirven ciertamente junto con otras normas que no es preciso citar, para fijar la competencia del Consejo Superior Geográfico en relación con determinados trabajos cartográficos que por diversas razones puedan estar relacionados con materias de defensa nacional. Ahora bien, la exclusiva competencia estatal sobre tal materia (artículo 149.1.4. CE) no ha llevado al legislador postconstitucional a reforzar las exigencias contenidas en las Órdenes citadas y que consisten tan sólo en la obligatoriedad de autorización previa que deberán solicitar al Consejo Superior Geográfico cuantos «organismos oficiales, empresas particulares, etcétera», pretendan llevar a cabo los trabajos cartográficos que allí se detallan. Tampoco el Real Decreto 417/1979 de 13 de febrero de reorganización del Consejo Superior Geográfico, en el que éste se define como «órgano asesor superior del Estado en todo lo relacionado con las ciencias geográficas en su aspecto cartográfico más amplio» (artículo 1) atribuye a este órgano monopolio alguno sobre materia relacionada con la cartografía, y lo mismo cabe decir respecto al Real Decreto 2766/1976 de 4 de diciembre que regula la estructura de la Dirección General del Instituto Geográfico Nacional. Del análisis de estas normas, no se infiere la exclusividad estatal del monopolio de la actividad cartográfica, sino la existencia de ciertas competencias de organismos directamente incardinados en la Administración del Estado para controlar, autorizar y unificar en determinados supuestos algunos aspectos también determinados de la actividad cartográfica en función de su repercusión sobre defensa nacional o, como pone de manifiesto el recurrente en otras alegaciones, en conexión con «importantes responsabilidades en el orden internacional», también de exclusiva competencia estatal.

Pero que la ley impugnada cree un Instituto Cartográfico algunas de cuyas funciones puedan incidir en el marco de competencias estatales de orden internacional o relativas a la defensa, no es un motivo de inconstitucionalidad ni de la ley en cuestión (que no se postula) ni de su artículo impugnado (el 3.1 a), y ello porque tal interpretación extendería indebidamente el marco de la competencia estatal no ya sobre las materias en cuestión (defensa o relaciones internacionales) sino sobre actividades no incluidas ni en esas ni en otras titularidades competenciales, solo en virtud de su potencial u ocasional relación con aquellas materias. Además hay que tener en cuenta que la propia ley impugnada contiene una disposición (la final, primera) que expresamente deja a salvo cuantas competencias «puedan corresponder a la Administración central del Estado», garantizando así la pacífica inserción del Institut Cartogràfic y de sus funciones en un subsistema —el de la Comunidad Autónoma— que se sitúa en un sistema, el ordenamiento jurídico estatal como totalidad, con expreso recono-

cimiento de las competencias estatales que, según el recurrente, se violan. No es que la voluntad del legislador comunitario valga como criterio de justificación, pues no es ese un criterio hermenéutico válido, sino que la norma impugnada no es inconstitucional por invasión de competencias estatales cuando ella misma expresa que su contenido deja a salvo («se entenderá sin perjuicio») las competencias cuya violación es, para el recurrente, la causa o motivo de inconstitucionalidad. Por lo demás, la enumeración contenida en la Disposición final primera no es exhaustiva ni pretende serlo, pues alude expresamente a las competencias «en especial» de algunos organismos de la Administración central del Estado, pero después de una cláusula general en sí misma comprensiva de toda la Administración central.

Tercero. Qué deba entenderse, desde una perspectiva jurídico-constitucional, por cartografía básica o por «trabajos cartográficos de base» (expresión contenida en el precepto impugnado); o hasta qué punto hay que llevar la distinción entre trabajos geodésicos y cartografía de base, son cuestiones sobre las que no resulta pertinente, ni acaso posible, pronunciarse en una sentencia que pone fin a un proceso de declaración de inconstitucionalidad. Puesto que el Institut Cartogràfic ha sido creado «con la finalidad de llevar a cabo las tareas técnicas de desarrollo de la información cartográfica en el ámbito de las competencias de la Generalidad de Cataluña» (artículo 1), puede y debe entenderse que cuando el artículo 3.1 a) señala como una de sus funciones «la elaboración, reproducción y difusión de trabajos cartográficos de base», esta última expresión se refiere a aquéllos que sirvan de base o fundamento a los que puedan realizar otras entidades públicas sometidas al Estatuto. Asimismo puede y debe entenderse, poniendo en relación el artículo 3.1 a) con el 3.1 e) que tales trabajos instrumental o mediatamente básicos en el sentido antes expuesto, deberán ser realizados con arreglo a las normas estatales que garanticen la unicidad técnica y la coordinación.

FALLO

En atención a todo lo expuesto, el Tribunal Constitucional, por la autoridad que le confiere la Constitución de la Nación española

Ha decidido:

Desestimar el recurso de inconstitucionalidad promovido por el Abogado del Estado contra el artículo 3.1 a) de la Ley 11/1982, de 8 de octubre, del Parlamento de Cataluña, sobre creación del Institut Cartogràfic de Catalunya.

Publíquese en el *Boletín Oficial del Estado*.

Dada en Madrid, a veintinueve de junio de mil novecientos ochenta y cuatro.

Es copia
El Secretario de Justicia

IV. ÍNDEX DE TRAMITACIONS

Enclou tots els documents en tramitació i tramitats en el període de sessions actual, excepte les preguntes.

Claus:

- (O) Text original entrat al Parlament (corresponent al número de registre d'entrada que figura abans de cada títol)
- (T) Disposicions referents a la tramitació del document
- (P) Informe de Ponència
- (D) Dictamen de Comissió
- (A) Text aprovat pel Ple del Parlament o per la Comissió per delegació d'aquell
- (R) Rebuig del document
- (RD) Retirada o decaïment del document
- (CCM) Control del compliment d'una moció aprovada
- (AIR) Acord d'interposició de recurs
- (AC) Acord de compareixença
- (DIR) Demanda per la qual s'interposa recurs
- (ALFP) Alegacions que formula el Parlament
- (SDCC) Sol·licitud de Dictamen al Consell Consultiu
- (E) Esmenes presentades pels Grups
- (STC) Sentència del Tribunal Constitucional
- (DCC) Dictamen Consell Consultiu
- (Recl) Rectificacions per error tècnic

Sigles de les Comissions parlamentàries que tramiten o han tramitat els textos:

- /COAG/ Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local
- /CJD/ Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana
- /CEF/ Comissió d'Economia, Finances i Pressupost
- /CIE/ Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme
- /CARP/ Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca
- /CPT/ Comissió de Política Territorial
- /CPC/ Comissió de Política Cultural
- /CPS/ Comissió de Política Social
- /CDII/ Comissió de Drets Humans
- /CR/ Comissió de Reglament
- /CED/ Comissió de l'Estatut dels Diputats
- /CGI/ Comissió de Govern Interior
- /CIF/ Comissió d'Investigació dels Incendis Forestals
- /CAM/ Comissió d'Alta Muntanya
- /CII/ Comissió d'Investigació de les inundacions

I. TEXTOS APROVATS

B. RESOLUCIONS I MOCIONS

a) Resolucions

- *Resolució 1/H del Parlament de Catalunya, per la qual ha estat investit President de la Generalitat el M. H. Sr. Jordi Pujol i Soley.* DSPC-P, 3 (A); BOPC, 2, 30 (A).
- *Resolució 2/H del Parlament de Catalunya, per la qual es designen els Diputats que han de representar la Generalitat al Senat.* DSPC-P, 4 (A); BOPC, 6, 83 (A).
- *Resolució 3/H del Parlament de Catalunya, per la qual es designa el Síndic de Greuges.* DSPC-P, 4 (A); BOPC, 6, 83 (A).
- *Resolució 4/H del Parlament de Catalunya, per la qual s'elegeixen els Diputats que hauran de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei per a regular les relacions entre la institució del Defensor del Pueblo i les figures similars a les diferents Comunitats Autònomes.* DSPC-P, 4 (A); BOPC, 6, 84 (A).
- *Resolució 5/H del Parlament de Catalunya, per la qual es designen els membres del Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.* DSPC-P, 4 (A); BOPC, 6, 84 (A).
- *Resolució 6/H del Parlament de Catalunya, per la qual s'elegeixen els membres del Consell Assessor de RTVE a Catalunya.* DSPC-P, 4 (A); BOPC, 6, 85 (A).
- *Resolució 7/H del Parlament de Catalunya, per la qual es designen els membres del Consell Superior de la Corporació.* DSPC-P, 4 (A); BOPC, 6, 85 (A).

- *Resolució 8/H del Parlament de Catalunya, per la qual es designen els Síndics de Comptes.* DSPC-P, 4 (A); BOPC, 6, 86 (A).

II. TEXTOS AMB TRAMITACIÓ CLOSA

G. PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

5. PROPOSICIONS NO DE LLEI I ALTRES PROPOSTES

- 212 *Proposició no de Llei per la qual els Diputats electes han de prometre acatament a la Constitució i a l'Estatut d'Autonomia.* BOPC, 4, 54 (O); 5, 63 (RD); 6, 86 (RD).

III. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

C. PROJECTE DE LLEI

- 581 *Projecte de Llei de l'Institut Català de Finances.* BOPC, 7 (O).
- 582 *Projecte de Llei de regulació del funcionament de les seccions de crèdit de les cooperatives.* BOPC, 7 (O).
- 583 *Projecte de Llei de contractes d'integració.* BOPC, 7 (O).

G. PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

5. PROPOSICIONS NO DE LLEI I ALTRES PROPOSTES

- 527 *Proposició no de Llei sobre la creació d'un nou circuit permanent de velocitat a Catalunya.* BOPC, 6, 87 (O).

K. ALTRES PROCEDIMENTS**3. PROCEDIMENTS DAVANT EL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL**

- *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei de creació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya. BOPC, 120, 4688 (AC i ALFP); 143, 5882 (ALFP); 7 (STC).*
- *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei de regulació administrativa de determinades estructures comercials i vendes especials. BOPC, 149, 6116 (AC i ALFP); 159, 6789 (ALFP).*
- *Recurs d'inconstitucionalitat interposat per 54 Diputats del Congrés contra la Llei de regulació administrativa de determinades estructures comercials i vendes especials. BOPC, 149, 6129 (AC); 155, 6551 (ALFP).*
- *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei de Normalització Lingüística a Catalunya. BOPC, 155, 6551 (AC i ALFP).*
- *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel President del Govern de l'Estat contra la Llei 15/1983, del 14 de juliol, d'Higiene i Control Alimentaris. BOPC, 163, 6980 (AC i ALFP); 190 (ALFP).*
- *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei 3/1984, del 9 de gener, de mesures d'adequació de l'ordenament urbanístic de Catalunya. BOPC, 2, 30 (AC i ALFP).*
- *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei de l'Institut Català del Crèdit Agrari. BOPC, 5, 66 (AC); 6, 90 (ALFP).*
- *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei de la Sindicatura de Comptes. BOPC, 5, 66 (AC); 7 (ALFP).*